

د حضرت یشوع کتَاب

پېژند کلو

د کتَابِ مقدس په اوله حصه کښې د تورات د پینځو کتابونو نه پس مختلفې صحیفې شاملې دي چې د هغوی په شروع کښې دیارلس تاریخي کتابونه دي، او د حضرت یشوع کتَاب د دې تاریخي کتابونو اولنې کتَاب دے او د دې ټولو کتابونو الهام هم د خدای پاک د طرفه دے. د حضرت یشوع په کتَاب کښې هغه وعده پوره شوه کومه چې خدای پاک د حضرت ابراهیم علیه السلام سره کړې وه چې د هغه اولاد به په لوظ کړے شوی وطن کښې اوسېږي. حضرت یشوع خپل قوم له په جنگ کښې د فتحې طرف ته رهنمائی وکړه او د دولسو قبیلو تر مینځه یې زمکه تقسیم کړه. په

دې کتاب کښې مونږ گورو چې څنگه خُدای پاک د خپلو خلقو
دپاره جنگ کوی او کله چې هغوی مضبوط وی حوصلې یې اوچتې
وی او په خُدای پاک مکمله بهروسه لری. حضرت یشوع خلقو ته
منت کوی چې د خُدای پاک سره وفادار پاتې شی او د هغه په
حکمونو عمل وکړی او خلقو د هغه تعلیم ومنلو. بیا حضرت یشوع
وفرمائیل چې، پاتې شوه زما او زما د خاندان خبره، نو مونږ به د
مالک خُدای خدمت کوو. د حفظ کولو دپاره ۱: ۷ آیت ”تکره او
زړور اوسه او په هغه ټول شریعت عمل کوه چې زما خدمت کوونکی
موسی تا له درکړې دے. د هغې نه یو خوا بل خوا مه اوره او بیا
چې هر چرته هم ته ځې نو کامیاب به یې.“

د خُداي پاك حضرت يشوع له

د كنعان د فتح كولو حُكم

وركول

- ① د مالک خُدای خِدمت کوونکی موسی د مرگ نه پس مالک خُدای د موسی مددگار د نون زوی يشوع سره کلام وکړو.
- ② هغه وفرمائیل، ”زما خِدمت کوونکے موسی مړ دے نو اوس ته او اسرائیلیان تیار شی او د اردن د سیند نه پورې غاړه هغه زمکې ته واورئ چې زه به یې تاسو له درکوم. ③ چې زه به هر هغه خُای تاسو له درکوم چې چرته تاسو قدم بردئ هم هغه شان لکه خنګه چې ما د موسی سره وعده کړې وه. ④ ستاسو علاقه به په جنوب کنبې د بیابان نه واخله په شمال کنبې د لبنان غرونو پورې، نمرخاته

طرف د فرات د لوی سیند نه واخله، نمرپرېواته طرف ته د مدیترانی
 د سمندر پورې خوره وی چې په دې کښې به د حتیانو ټول ملک
 شامل وی. ⑤ یشوع چې تر کومې پورې ته ژوندې یې هیڅ څوک
 به تاله شکست نه شی درکولې. زه به ستا هغه شان مل یم لکه
 څنگه چې د موسی مل وم. زه به کله هم تاسو سره بې وفائی ونه کړم
 او نه به مو یواځې پرېږدم. ⑥ تکړه او زړور اوسه ځکه کله چې دوی
 هغه زمکه قبضه کوی نو ته به د هغوی مشر یې، هغه زمکه چې ما
 د دوی پلار نیکه سره د هغې لوظ کړې وو. ⑦ تکړه او زړور اوسه
 او په هغه ټول شریعت باندې عمل کوه چې زما خدمت کوونکی
 موسی تاله درکړې دې. د هغې نه یو خوا بل خوا مه اوږه او بیا
 چې هر چرته هم ته ځې نو کامیاب به یې. ⑧ ستاسو په خوله دې
 د شریعت دا کتاب خبرې همپشه وی. شپه او ورځ په دې غور
 کوئ. او چې په دې کښې څه لیکلی دی نو په هغې ښه عمل
 کوئ. نو تاسو به کامیاب یئ. ⑨ دا یاد ساته چې ما تاته حکم
 کړې وو چې تکړه او زړور اوسه. یرېره مه او چې بې حوصلې نه

شي، ځکه چې ته هر چرته هم ځي نوزه مالک خدای ستا خدای
پاک به ستا مل یم.

د حضرت یسوع بنی اسرائیلو له حکمونه ورکول

۱۰) بیا یسوع مشرانو له حکم ورکړو چې، ۱۱) ”په کېمپ کښې
وگرځئ او خلقو ته ووايئ چې، څه خوراک تیار کړئ ځکه چې درې
ورځې پس به تاسو د اردن سیند نه واورئ او هغه ملک به قبضه کړئ
چې مالک خدای ستاسو خدای پاک یې تاسو له درکوی. ۱۲)
یسوع د روبین، جاد او د منسی نیمې قبیلې ته وفرمائیل، ۱۳) ”هغه
څه مه هېروئ چې د مالک خدای خدمت کوونکی موسی تاسو ته
فرمائیلی و و چې، ”مالک خدای ستاسو خدای پاک به تاسو له د
آرام ځای درکړی او هغه به تاسو له دا زمکه درکړی. ۱۴) ستاسو

نبځې، ماشومان او څاروی به په هغه زمکه باندې پاتې شی چې
 موسی د اُردن سیند بلې غاړې ته تاسو له درکړې ده. خو ستاسو
 تکره لښکر به سره د وسلې د بنی اسرائیلو وروڼو د مدد دپاره
 مخکښې روان وی، (۱۵) تر دې چې مالک خدای هغوی او تاسو له
 هم آرام درکړی او چې هغوی هغه زمکه ونیسی چې مالک خدای
 ستاسو خدای پاک هغوی له ورکړې ده. نو بیا به تاسو خپل هغه
 ملک ته راشئ او قبضه به یې کړئ چې د اُردن سیند نه اخوا
 نمرخاته طرف ته دے، کوم چې د مالک خدای خدمت کوونکی
 موسی تاسو له درکړې دے. “ (۱۶) هغوی یشوع ته ووئیل، ”مونږ به
 هغه هر څه کوو چې ته یې مونږ ته حکم کوې او هر چرته مو چې
 لېږې نو مونږ به خو. (۱۷) مونږ به ستا په خبره عمل کوو لکه څنگه
 مو چې همپشه د موسی خبره منلې ده. او مالک خدای ستا خدای
 پاک دې ستا هغه شان مل وی لکه څنگه چې هغه د موسی مل
 وو. (۱۸) او څوک هم چې ستا د حکمونو نه بغاوت کوی او ستا په
 خبرو باندې عمل نه کوی نو مږ به کړې شی. نو بس ته تکره او

د حضرت یشوع یریحو ته

جاسوسان لېرل

① بیا یشوع د شطیم کېمپ نه دوه جاسوسان په پټه ولېرل او دوی ته یې حکم ورکړو چې، ”لار شئ او د کنعان په حقله معلومات حاصل کړئ او خاص گر د یریحو ښار په حقله.“ کله چې هغوی هغه ښار ته ورغلل نو لارل چې د راحب نومې کنجری کره شپه وکړی. ② د یریحو بادشاه خبر شو چې خه اسرائیلیان په هغه شپه د دې ملک د جاسوسی دپاره راغلی دی. ③ نو هغه راحب ته پیغام ولېرلو، ”ستا کور کښې چې کوم سړی دی هغه د دې ملک معلومات حاصلولو له راغلی دی. هغوی رابهر کړه.“ ④-⑥ هغې جواب ورکړو، ”خه سړی زما کور ته راغلی وو خو ما ته پته

نشته چې دوى د كوم خائى وو. هغوى د بنار دروازي بندېدو نه لږ
 مخکښې د نمرېږواتو په وخت دلته نه لاړل. ما ترې نه دا پته ونه
 لگوله چې هغوى چرته تلل، خو که تاسو اوس په هغوى پسې ورمنډه
 کړئ نو وروبه رسېږئ. “خو راحب هغه جاسوسان چت ته خپڅولى
 وو او هغې چې هلته کوم د سند بوتې اېښې وو نو د هغې لاندې يې
 پټ کړى وو. (۷) د بادشاه سړى د بنار نه لاړل او بيا د بنار دروازه
 بنده شوه. هغوى د بنى اسرائيلو جاسوسانو پسې تر هغه خائى پورې
 لاړل چرته چې سړک د اردن سيند نه تېرېږي. (۸) د جاسوسانو د
 خملاستو نه مخکښې راحب چت ته وروخته (۹) او ورته يې ووييل،
 ”ما ته پته ده چې مالک خدائى دا ملک تاسو له درکړې دې او د
 دې ملک هر يو کس تاسو نه سخت یرېږي. (۱۰) مونږ د هغې نه خبر
 شوى يو چې کله تاسو د مصر نه تلئ نو مالک خدائى څنگه ستاسو
 په وړاندې بحر قلزم اوچ کړو. مونږ دا هم اورېدلى دى چې تاسو د
 اردن نمرخاته طرف ته د اموريانو دوه بادشاهان سيحون او عوج تباہ
 کړى دى. (۱۱) کله چې مونږ د دې نه خبر شو نو مونږ ډېر سخت

ویرېدو. ستاسو د یرې نه مونږ ټولو زړونه بائیللی و. مالک خدای
 ستاسو خدای پاک بره په آسمان کښې او لاندې په زمکه هم
 خدای پاک دے. (۱۲) نو اوس بیا په مالک خدای قسم وکړئ چې
 تاسو به زما خاندان سره داسې ښه سلوک کوئ لکه څنگه چې ما
 تاسو سره کړې دے. او ما سره څه ضمانت کېدئ چې زه په تاسو
 باور وکړم. (۱۳) ما سره وعده وکړئ چې تاسو به زما د مور پلار، وروڼو
 خوښو او د هغوی د کورنو ژوند بچ کوئ او مونږ مه پرېدئ چې
 ووژلې شو. (۱۴) هغه جاسوسانو هغې ته ووئیل، ”که مونږ د خپلې
 ژبې نه واورېدو نو خدای پاک دې مونږ مړه کړی. که تاسو څوک
 خبر نه کړل چې مونږ دلته څه کوو، نو مونږ تاسو سره دا لوظ کوو
 چې کله مالک خدای مونږ له دا ملک راکړی نو مونږ به تاسو سره
 ښه سلوک کوو. (۱۵) راحب چې په کوم کور کښې اوسېده د هغې
 دېوال د ښار د دېوال سره لگېدلې وو. نو هغې د کړکې نه د رسی په
 ذریعه سړی ښکته کوز کړل. (۱۶) هغې ورته ووئیل، ”هسې نه چې د
 بادشاه سړی مو پیدا کړی نو د غرونو ملک ته لاړ شی او هلته تر

درېو ورځو پورې پټ شئ او کله چې د بادشاه سپری راواپس شی نو
 د هغې نه پس تاسو په خپله مخه تلئ شئ. “ (۱۷) هغه سپرو هغې ته
 ووئیل، ”مونږ به په یو شرط باندې په هغه وعده باندې قائم پاتې شو
 کومه چې تا زمونږ نه اخستې ده، (۱۸) ته داسې وکړه چې کله مونږ
 ستاسو په ملک حمله وکړو نو ته په کړکۍ کښې دا سره رسی وټره د
 کومې نه چې ته مونږ کوزوې. خپل مور پلار، وروڼه او د خپل پلار
 ټول خاندان کور ته دننه راوله. (۱۹) خو که څوک د کور نه وځی نو
 ځون به یې په خپله غاړه وی او مونږ به یې دمه وار نه یو. خو که په
 کور کښې دننه چا ته څه ضرر ورسېدو نو بیا د هغه ځون زمونږ په
 غاړه دے او مونږ به یې دمه وار یو. (۲۰) خو که چرې ته چا ته ووائې
 چې مونږ دلته څه کوو نو چې کومه وعده تا زمونږ نه اخستې ده مونږ
 د هغې نه آزاد یو. “ (۲۱) راحب په دې رضا شوه او هغوی یې
 رخصت کړل. کله چې هغوی لارل نو هغې سره رسی د کړکۍ سره
 وټرله. (۲۲) جاسوسان غرونو ته لارل او تر درېو ورځو پورې پټ وو. د
 بادشاه سپرو هغوی په ټوله لار باندې لټول خو پیدا یې نه کړل نو

هغوئى واپس يريحو ته لارل. (٢٣) بيا هغه دوه جاسوسان د غرونو نه راکوز شول، د سيند نه پورې وتل او واپس يشوع د نون زوى له لارل. او چې خه شوى وُو هغه هر خه يې هغه ته ووئيل. (٢٤) او بيا هغوئى ووئيل، ”زمونږ يقين دے چې مالک خدائى مونږ له هغه ټول ملک راکړے دے او هلته ټول خلق زمونږ نه ډېر سخت يربدلى دى.“

د بنى اسرائيلو د اردن سيند نه

اوربډل

(١) په بل سحر يشوع او ټول اسرائيليان وختى پاڅېدل. او د شطيم کېمپ نه روان شول او اردن ته لارل او هلته يې خېمې ولگولې او انتظار يې کولو چې د هغه خائى نه پورې غاړه واوړي. (٢) درې ورځې پس مشرانو په کېمپ کېمپ چکر لگولو (٣) او خلقو ته يې حکم ورکولو، ”کله چې تاسو وگورئ چې امامان د مالک خدائى

ستاسو خُدائِ پاک د لوظ صندوق اوږی نو د خپل خُائِ نه پاڅئ او هغوی پسي خُئ. ④ تاسو مخکښې هیڅکله دلته نه یئ راغلی نو هغوی به تاسو ته د تلو لار بنائئ. د لوظ صندوق ته مه ورنزدې کېږئ، دې نه تقریباً زر گزه شاته اوسئ. “ ⑤ یشوع خلقو ته وفرمائیل، ”خانونه پاک کړئ ځکه چې مالک خُدائِ به سبا ستاسو په مینځ کښې لوی کارونه کوی. “ ⑥ بیا یشوع امامانو ته وفرمائیل چې، ”د لوظ صندوق اوچت کړئ او دې سره د خلقو نه مخکښې خُئ. “ او څنگه چې هغه فرمائیلی وُو نو هغوی هم هغه شان وکړل. ⑦ مالک خُدائِ یشوع ته وفرمائیل، ”نن نه به زه د بنی اسرائیلو په نظر کښې تا عزتمند کړم نو داسې به دوی پوهه شی چې زه ستا هغه شان مل یم لکه څنگه چې د موسی مل وم. “ ⑧ امامانو ته ووايه چې د لوظ صندوق اوږی او کله چې سیند ته ورسی نو دوی دې د سیند غاږې ته ورکوز شی او هلته دې ودړیږی. “ ⑨ بیا یشوع خلقو ته وفرمائیل، ”دلته راشئ او چې مالک خُدائِ ستاسو خُدائِ پاک تاسو ته خه فرمائی نو هغې ته غوږ ونیسئ. “ ⑩ داسې به تاسو ته پته

ولنگی چې ژوندی خدای پاک ستاسو په مینځ کښې دے او کله چې تاسو مخ په وړاندې ځئ نو هغه به ضرور کنعانیان، حیتیان، حویان، فرزبان، جرجاسیان، اموریان او یوسیان ستاسو د مخې نه لرې کړی. (۱۱) گورئ چې د ټولې دُنیا د مالک خدای د لوظ صندوق اُردن ته ستاسو په مخکښې تېرېدونکے دے. (۱۲) اوس دولس سړی چې د اسرائیلو د هرې یوې قبیلې نه یو یو وی غوره کړئ. (۱۳) امامان به د ټولې دُنیا د مالک خدای د لوظ صندوق اوچتوی او کله چې هغوی خپلې پښې په اوبو کښې کېږدی نو د اُردن سیند بهېدل به بند شی. او کومې اوبه چې ښکته راروانې وی هغه به د دېوال په شکل کښې یو ځای کښې ودرېږی. “ (۱۴-۱۵) دا د لَو وخت وو او سیند ښه په موج کښې وو. کله چې خلقو کېمپ پرېښودو چې د اُردن نه پورې غاړه واوری نو امامان چې د لوظ صندوق یې ورو د دوی نه مخکښې لارل او څنگه چې امامانو په سیند کښې قدم کېښودو، (۱۶) نو د اوبو بهېدل بند شو. او لرې د آدم ښار په خوا کښې چې د ضربتان سره نزدې دے هلته اوبه د دېوال په شکل

ودرېدې. او کومې اوبه چې لاندې د مالکې درياب ته بهېدې هغه په مکمله توگه بند شوې او خلق د يريحو سره نزدې پورې غاړه واورېدل. (۱۷) امامان چې د مالک خُداى د لوظ صندوق يې اوچت کړې وو د اُردن سيند په مينخ کنبې په اوچه زمکه تر هغې پورې ولاړ وو چې د اسرائيلو ټول خلق په اوچه زمکه باندې پورې غاړه واورېدلې نه وو.

د يادگار کاني ودرول

① کله چې ټول قوم د اُردن د سيند نه واورېدو نو مالک خُداى يشوع ته وفرمائيل، ② ”د دولسو قبيلو نه يو يو سرې خوښ کړه ③ او هغوى له حُکم ورکړه چې د اُردن د سيند د مينخ نه دولس کاني راواخلي هم هغه خائ نه چرته چې امامان ولاړ وو، دوى ته ووايه چې دا کاني د خان سره يوسى او هلته يې کېردى چرته به چې نن شپه خپمې لگوى.“ ④ بيا يشوع هغه دولس سرې راوغوښتل کوم

چې هغه د هرې يوې قبيلې نه خوښ كړې وُو (٥) او ورته يې وفرمائيل، ”د مالِك خُداى خپل خُداى پاك د لوظ صندوق په وړاندې د اُردن سيند مينخ ته لار شئ. په تاسو كښې هر يو كس به يو يو كانې اوچتوى او د بنى اسرائيلو د دولسو قبيلو دپاره به يو يو كانې په اوږه باندې اوږئ، (٦) دا كانې به خلقو ته رايادوى چې مالِك خُداى خه كړې وُو. په راتلونكى وختونو كښې چې كله ستاسو ماشومان ستاسو نه تپوس كوى چې د دې كانو مطلب خه دے (٧) نو تاسو به ورته وايئ چې كله د مالِك خُداى د لوظ صندوق هلته نه تېرېدو نو د اُردن سيند اوبه بهېدل بند شوى وُو. دا كانې به د همېشه دپاره د بنى اسرائيلو يو يادگار وى.“ (٨) سړو د يشوع په حُكمونو عمل وكړو او څنگه چې مالِك خُداى يشوع ته حُكم كړے وو هغوى د اُردن سيند مينخ نه دولس كانې واخستل د بنى اسرائيلو د هرې يوې قبيلې دپاره يې يو يو اوچت كړو د خپمو خائ ته يې يوړل او هلته يې كېښودل. (٩) يشوع د اُردن سيند په مينخ كښې د دولسو كانو يو بل يادگار ودرولو چرته چې د لوظ

صندوق وړونکی امامان ولاړ وو. هغه کانی تر ننه پورې هلته دی.

⑩ هغه امامان چا چې د لوظ صندوق اوچت کړې وو د اردن سیند په مینځ کښې تر هغې پورې ولاړ وو چې خلقو هغه هر څه وکړل چې مالک خدای یې یشوع ته حکم کړې وو، او څنگه چې موسی هم د دې حکم کړې وو. خلق په تیزی د سیند نه واورېدل. ⑪

کله چې هغوی ټول بلې غاړې ته واورېدل نو امامان چې د لوظ صندوق یې اوچت کړې وو د خلقو په مخکښې پورې وتل. ⑫ د موسی د وېنا په مطابق د روین، جاد او د منسی د نیمې قبیلې سرې د وسلې سره د نورو خلقو نه مخکښې روان وو او پورې وتل. ⑬

تقریباً څلورېښت زره سرې سره د وسلې د مالک خدای په حضور کښې یريحو سره نزدې مېدان ته لاړل. ⑭ په هغه ورځ مالک خدای یشوع د ټولو بنی اسرائیلو په نظر کښې عزتمند کړو، هغوی د هغه ټول عمر هم هغه شان عزت کولو لکه چې څنگه یې د موسی کړې وو. ⑮ بیا مالک خدای یشوع ته وفرمائیل چې، ⑯ ”هغه امامانو له حکم ورکړه چا چې د لوظ صندوق اوچت کړې دې چې د اردن د

سیند نه بھر راوځی. “ (۱۷) نو یشوع امامانو له حکم ورکړو، ”د اُردن

سیند نه راوځی. “ (۱۸) هغه امامان چې د مالک خدای د لوظ

صندوق یې اوچت کړی وو چې کله د سیند د تل نه اوچې زمکې

ته راوختل نو د اُردن په سیند کښې اوبه روانې شوې او د مخکښې

په شان په موج کښې بهېدلې. (۱۹) د ورومبې میاشتي په لسمه ورځ

خلق د اُردن سیند نه پورې وتل او په جلجال کښې یې خېمې

ولگولې چې د یریحو نمرخاته طرف ته دے. (۲۰) د اُردن سیند نه

چې کوم دولس کانی اخسترے شوی وُو نو یشوع هلته ډېرے کړل.

(۲۱) او بنی اسرائیلو ته یې وفرمائیل، ”په راتلونکې وختونو کښې چې

کله ستاسو بچی درنه تپوس وکړی چې د دې کانو مطلب څه دے،

(۲۲) نو تاسو به ورته د هغه وخت په حقله ووايئ چې کله بنی اسرائیل

د اُردن په سیند کښې په اوچه زمکه تېر شوی وُو. (۲۳) هغوی ته

ووايئ چې مالک خدای زمونږ خدای پاک د اُردن سیند تر هغې

پورې اوچ کړی وو چې مونږ ترې نه واورېدلو لکه څنگه چې هغه

بحر قلزم تر هغې پورې اوچ کړی وو چې مونږ اورېدلی نه وُو، (۲۴) او

د دې په وجه به د دُنیا ټولو قومونو ته پته ولگی چې د مالک خُدائ
په لاس کښې قُدرت دے او تاسو به د مالک خُدائ د خپل خُدائ
پاک نه د همپشه دپاره یرېږئ.

پینځم باب

① د اُردن نمرېږواته طرف ته د اموریانو ټول بادشاهان او د
مدیترانی د سمندر په غاړه د کنعانیانو ټول بادشاهان خبر شول چې
مالک خُدائ د اُردن سیند تر هغې پورې اوچ کړے وو چې
اسرائیلیان ترې نه واورېدل هغوی د بنی اسرائیلو نه دومره ویرېدل چې
مرگِ حال شول.

په جِلجال کښې سنت

② بيا مالک خُداي یشوع ته وفرمائيل، ”د تېرو کانو نه چرې

جوړې کره او اسرائیلیان سنت کره.“ ③ نو یشوع هم هغه شان

وکړل څنگه چې مالک خُداي حُکم ورکړی وو او هغه اسرائیلیان په

هغه خُاي کښې سنت کړل چې ورته د سنت غر وئیلر شو. ④-⑥

کله چې اسرائیلیان د مصر نه روان شول نو د هغوی ټول نارینه سنت

شوی وو. خو د هغوی هغه یو کس هم سنت شوی نه وو چې په

بیابان کښې د څلوېښتو کالو تېرېدو په دوران کښې پیدا شوی وو. او

کله چې دا موده تېره شوه نو هغه ټول سړي د مالک خُداي د

نافرمانی په وجه مره شول چې د هغوی عمر د مصر نه د تلو په

وخت کښې د جنگ کولو وو، نو هم هغه شان وشول لکه څنگه

چې هغه قسم خوړلې وو چې هغوی به هغه مُلک ونه گوری چې پئ

او شات په کښې ډېر تېر وی او هغه د هغوی پلار نیکه سره د دې

لوظ کړی وو. ⑦ د دغه سړو زامن هیڅکله سنت شوی نه وو

بلکې دا هغه نوم نسل وو کوم چې یشوع سنت کړل. ⑧ د سنت

کېدو نه پس ټول نران تر هغې پورې په کېمپ کښې پاتې شو چې

روغ شوی نه وُو. ⑨ مالک خُدایِ یسوع ته وفرمائیل، ”نن ما تاسو
 په مصر کنبې د غلامی د شرم نه آزاد کړی یئ.“ او په دې وجه په
 هغه خایِ جِجال نوم کبښودے شو چې تر نن ورځې پورې هم په
 هغه نوم یادېږی. ⑩ کله چې بنی اسرائیلو د یریحو سره نزدې د
 جِجال په مېدان باندې خېمې ولگولې نو هغوی د هغې میاشتي د
 خوارلسمې ورځې په ماښام د فسحې اختر وکړو. ⑪ په ورپسې ورځ
 هغوی په اول ځل هغه خوراک وکړو چې په کنعان کنبې پیدا شوی
 وو یعنې وړیتې دانې او پتیره روتی. ⑫ چې بنی اسرائیلو د هغه
 پیداوار په اول ځل وخورو نو من پرې بند شول او نور من ورته نه
 ملاوېدل. نو هم د هغه وخت نه هغوی به هغه څه خوړل چې په
 کنعان کنبې پیدا کېدل.

حضرت یشوع او توره په لاس

سرے

١٣) یوه ورځ چې یشوع یریحو سره نزدې وو نو ناخاپه یې یو سرے توره په لاس مخې ته ولاړ ولیدو. یشوع ورنزدې شو او تپوس یې ترې نه وکړو، ”ته زمونږ ملگرے یې که زمونږ دشمن یې؟“ ١٤) هغه جواب ورکړو، ”یو سره هم نه یم، زه د مالک خدای د لښکر مشر یم.“ یشوع په زمکه پرمخې پرېوتو او وې فرمائیل، ”صاحب زه ستا خدمت کوونکے یم. ته څه غواړې چې زه یې وکړم؟“ ١٥) د مالک خدای د لښکر مشر هغه ته وفرمائیل، ”خپلی وباسه ځکه چې ته په مقدسه زمکه ولاړ یې.“ او یشوع هم هغه شان وکړل چې څه ورته فرمائیلے شوی وو.

د یریحو غورز بدل

① نو د یریحو دروازی پخې بندې وساتلې شوې چې بنی اسرائیلیان ورننه نه وخی. نو د بنار نه نه خوک وترے شول او نه خوک ورنوترے شول. ② مالک خدای یشوع ته وفرمائیل، ”ما یریحو سره د هغې د بادشاه او سره د هغې د بهادرو سپاهیانو، تا ته حواله کړے دے. ③ ته او ستا سپاهیان به روزانه تر شپږو ورځو پورې یو چکر د بنار نه گېرچاپېره لگوئ. ④ اووه امامان به د لوظ صندوق نه مخکښې روان شی چې د هر یو سره به یو یو بیگل وی. نو په اوومه ورځ به ته او ستا سپاهیان د بنار نه گېرچاپېره اووه چکرې لگوئ او امامان بیگلی غبروی. ⑤ بیا دې هغوی په یو اوږد آواز سره بیگل وغبروی. او څنگه چې تاسو دا آواز واورئ نو ټول خلق دې د اوچت آواز سره یو نعره ووهی نو د بنار دپالونه به راوغورزیږی او بیا به ستاسو ټول لښکر سیدها بنار ته ورننوخی.“ ⑥ نو یشوع د نون زوی امامان راوغوښتل او ورته یې وفرمائیل، ”د لوظ صندوق واخلي او په تاسو

کنبې دې اووه امامان د بیگلو سره مخکښې روان شی. “ (۷) بیا
 هغه خلقو ته حکم ورکړو چې، ”د ښار نه گېرچاپیره منزل شروع کړئ
 او وسله بند سپری دې د مالک خدای د لوظ صندوق نه مخکښې
 روان وی. “ (۸-۹) نو چې څنگه یشوع حکم کړی وو، وسله بند سپری
 د بیگلو غبروونکو امامانو نه مخکښې روان شول او په هغوی پسې
 هغه امامان روان وو چا چې د لوظ صندوق اوچت کړی وو او شا ته
 ورته نور وسله بند سپری وو. او په هغه ټول وخت کنبې بیگلي
 غبرېدې. (۱۰) خو یشوع خلقو له حکم ورکړو چې، ”چغې مه وهی او
 چې تر کومې ورځې پورې ما حکم نه وی درکړی نو د خولې نه یوه
 خبره هم مه وباسئ. “ (۱۱) هغه دې کسانو ته وفرمائیل چې، ”د
 مالک خدای د لوظ صندوق یو ځل د ښار نه گېرچاپیره وگرځوی. “
 بیا هغوی کیمپ ته واپس راغلل او شپه یې هلته تېره کړه. (۱۲-۱۳)
 یشوع په ورپسې ورځ سحر وختی پاڅېدو او په دویم ځل امامانو او
 سپاهیانو د ښار نه گېرچاپیره چکر ولگولو هم په هغه ترتیب سره چې
 په وړاندینې ورځې یې کړی وو. مخکښې وسله بند سپری، ورپسې

اووۀ اِمامان چي اووۀ بيگلي يي غبرولي، او بيا هغه اِمامان چي د
مالِک خُدائ د لوظ صندوق يي اوچت کرے وو، او په آخر کنبې
شاته نور وسله بند سړی وو. او په هغه دوران کنبې بيگلي غبرېدې.

۱۴) نو په دويمه ورځ هغوی د بنار نه گبرچاپيره يو ځل بيا چکر

ولگولو او بيا کېمپ ته واپس راغلل. هغوی شپږ ورځې داسې کول.

۱۵) په اوومه ورځ سحر وختي چي رڼا شروع کېده نو هغوی پاڅېدل

او په دغه ورځ يي د بنار نه گبرچاپيره اووۀ چکرې ولگولې. صرف په

دې ورځ هغوی گبرچاپيره اووۀ چکرې ولگولې. ۱۶) په اووم چکر

باندي چي کله اِمامانو بيگلي وغبرولي نو يشوع خلقو له حُکم ورکړو،

”چغې ووهی ځکه چي مالِک خُدائ دا بنار تاسو له درکړے دے.

۱۷) دا بنار او په دې کنبې هر څه به مالِک خُدائ ته د نذرانې په

توگه د تباہ کولو دپاره پيش کرے شی. صرف راحب کنجره او د

هغې خاندان به بچ کرے شی ځکه چي هغې زمونږ جاسوسانو له

پناه ورکړې وه. ۱۸) کوم څيزونه چي تباہ کولے شی د هغې نه به

تاسو هيڅ هم نه اخلي، که چرې تاسو داسې وکړئ نو تاسو به د

بنی اسرائیلو په کیمپ باندې تکلیف او تباھی راولی. (۱۹) هر څه چې د سپینو زرو، سرو زرو، زېرو یا د اوسپنې نه جوړ وی هغه به مالک خدای ته وقف کړی شی. او هغه به د مالک خدای په خزانه کښې کېښودلې شی. (۲۰) او امامانو بیگلې وغږولې او چې څنگه خلقو د دې آواز واورېدو نو هغوی یوه اوچته نعره ووهله او دېوالونه راوغورزېدل. بیا ټول لښکر سیدها ښار ته ننوتلو او قبضه یې کړو. (۲۱) هغوی په ښار کښې هر یو کس، سړی او ښځې، ځوانان او بوډاگان په خپلو تورو باندې ووژل. هغوی څاروی، گدې او خرونه هم ووژل. (۲۲) خو یشوع هغه دوو کسانو ته وفرمائیل چا چې جاسوسی کړې وه، ”د هغه کنجرې کور ته لاړ شی او څنگه چې تاسو د هغې سره وعده کړې ده هغه او د هغې خاندان راولی.“ (۲۳) نو هغوی لاړل او راحب یې سره د هغې د مور او پلار، وروڼو او خوښو او باقی خاندان سره رابهر کړه. هغوی هغه ټول خاندان او نوکران محفوظ ځای ته بوتلل چې د بنی اسرائیلو کیمپ سره نږدې وو. (۲۴) بیا هغوی ښار او په هغې کښې هر څه وسوزول، خو صرف سره زر،

سپين زر، زېر او اوسپنه هغوی پرېښودل او د مالک خدای په خزانه کښې يې کېښودل. (٢٥) خو یشوع د راحب کنجرې او د هغې د ټولو خپلوانو ژوند بچ کړو، ځکه چې هغه کوم جاسوسان يريحو ته لېرلی و او هغوی له يې پناه ورکړې وه. د هغې اولاد تر اوسه پورې د بنی اسرائیلو سره اوسېږي. (٢٦) په هغه وخت یشوع سختې ښېرې وکړې چې، ”څوک هم د يريحو د ښار د دوباره جوړولو کوشش کوی نو د مالک خدای غضب دې ورباندې وي. څوک هم چې د دې بنياد کېږدي نو هغه دې د مشري زوی نه لاس ووينځي. څوک هم چې د دې دروازې جوړوی نو هغه دې د کشر زوی نه لاس ووينځي.“ (٢٧) نو مالک خدای د یشوع مل وو او هغه په ټول ملک کښې مشهور شو.

د عکن گناه

١) خو بنی اسرائیلو مالک خدای ته د تباہ کېدونکو څيزونو سره

خیانت وکړو. عکن نومی سړی د دې حُکم نافرمانی وکړه نو مالک
 خدای بنی اسرائیلو ته سخت غصه شو. عکن د کرمی زوی او د
 زبدي نمسے وو د زارح د خاندان سره یې تعلق لرلو او دا د یهوداه د
 قبیلې یوه حصه وه. ② یشوع خه سړی د یریحو نه د دې حُکم سره
 ولېږل چې د عی بنار جاسوسی وکړی. د عی بنار د بیت ایل نمرخاته
 په طرف او د بیت آون سره نزدې وو. نو سړی لارل او جاسوسی یې
 وکړه. ③ او کله چې هغوی راواپس شول نو یشوع له یې خبر ورکړو
 چې، ”د ټولو خلقو په عی باندي د حملې کولو ضرورت نشته.
 صرف دوه درې زره سړی ولېږه. ټول لښکر مه سترے کوه خکه چې
 هغه دومره لوی بنار نه دے.“ ④ نو تقریباً درې زره اسرائیلو په
 هغوی باندي حمله وکړله خو د عی بنار د خلقو نه راوتښتېدل. ⑤
 د عی سړی د بنار د دروازي نه په هغوی پسې شول او د کانونو
 پورې ورپسې لارل او د غونډی په لاره باندي یې ترې نه تقریباً شپږ
 دېرش کسان ووژل. نو بنی اسرائیلو حوصله بائيله او ویرېدل. ⑥
 یشوع او د بنی اسرائیلو مشرانو د غمه جامې وشلولې او د مالک

خُدائی د لوظ صندوق په مخکښې یې ځانونه په زمکه باندې پرمخې راوغورزول او تر ماښامه پورې هلته پراته وو، د هغوی په سرونو کښې خاورې وې چې د هغوی خفکان ترې نه څرگندېدو. (۷) او یشوع وفرمائیل، ”اے مالک خدایه، تا ولې مونږ د اردن نه راپورې وویستلو؟ د دې دپاره چې مونږ اموریانو ته حواله کړې؟ چې مونږ تباہ کړې؟ مونږ د اردن په بله غاړه باندې ولې ایسار نه شو؟ (۸) اے مالک خدایه، اوس چې بنی اسرائیل د دشمنانو نه په شا شوی دی نو زه څه ووايم؟ (۹) کنعانیان او د ملک نور خلق به د دې نه خبر شی. هغوی به مونږ راګېر کړی او زمونږ نوم به د زمکې د مخ نه ختم کړی. بیا به ته د خپل عزتمند نوم د بچ کولو دپاره څه کوي؟“ (۱۰) مالک خدای یشوع ته وفرمائیل، ”ودرېره. ته ولې داسې پرمخې پروت یې؟ (۱۱) بنی اسرائیلو گناه کړې ده. هغوی زما سره هغه لوظ مات کړی دی چې ما ورته حکم کړی وو چې دوی به یې نه ماتوی. هغوی د هغه څیزونو نه څه اخستی دی چې کوم وقف کولې شول. هغوی هغه پټ کړل، د هغې په حقله یې دروغ ووئیل او د

خپل سامان سره يې کېښودل. (۱۲) نو په دې وجه بنی اسرائیل د خپلو دشمنانو مقابله نه شی کولې. هغوی د خپلو دشمنانو نه په شا شول ځکه چې هغوی په خپله اوس د تباهی حقدار دی. زه به تر هغې پورې نور ستاسو مل نه یم چې تاسو هغه وقف شوی خیزونه تباہ کړی نه وی چې کوم تاسو سره دی. (۱۳) پاڅه. خلق زما حضور ته راتلو دپاره پاک او تیار کړه. هغوی ته ووايه چې سبا تیار اوسئ ځکه چې زه مالک خدای د بنی اسرائیلو خدای پاک داسې وایم چې، بنی اسرائیلو، تاسو سره وقف شوی خیزونه دی. تاسو تر هغې پورې د خپلو دشمنانو مقابله نه شی کولې چې دا خیزونه مو لرې کړی نه وی. (۱۴) هغوی ته ووايه چې په سحر کېښې به هغوی قبيله په قبيله بهر مخې ته راوسته شی. او کومه قبيله چې زه په نښه کړم هغه به قبيله په قبيله مخې ته راوسته شی. او کومه قبيله چې زه په نښه کړم هغوی به خاندان په خاندان مخې ته راوسته شی. او کوم خاندان چې زه په نښه کړم هغوی کېښې به یو په یو مخې ته راوسته شی. (۱۵) څوک چې په نښه کړی شو او حرام خیزونه ورسره پیدا شول نو

هغه به په اور باندي د خپل خاندان او د خپل هر شيز سره سوزولر شى. ځكه چې هغوى بنى اسرائيل سخت شرمولى دى او زما لوظ يې مات كړمى دى. “ (١٦) په ورسې سحر وختى يشوع بنى اسرائيل قبيله په قبيله مخكښې راوستل او د يهوداه قبيله په نښه كړمى شوه. (١٧) هغه د يهوداه قبيله خاندان په خاندان مخكښې راوستل او د زارح قبيله په نښه كړمى شوه. بيا هغه د زارح قبيله خاندان په خاندان مخكښې راوسته او د زبدي قبيله په نښه كړمى شوه. (١٨) بيا هغه د زبدي د خاندان نه يو په يو مخكښې راوستو او عكن د كرمى زوى او د زبدي نمسه په نښه كړمى شو. (١٩) يشوع هغه ته وفرمائيل، ”زما زويه، د مالک خدائ د بنى اسرائيلو خدائ پاك په وړاندي اقرار وكړه او رښتيا ووايه. اوس ما ته ووايه چې تا څه كړى دى. زما نه د پټولو كوشش مه كوه. “ (٢٠) عكن جواب وركړو، ”دا رښتيا دى چې ما د مالک خدائ د بنى اسرائيلو د خدائ پاك خلاف گناه كړې ده او دا كار مې كړمى دى، (٢١) په هغه شيزونو كښې چې مونږ لوټ كړى وو ما په كښې يوه ښائسته بابلى چوغه او تقريباً دوه

کلو سپین زر او نیم کلو نه زیاته د سرو زرو خښته ولیده. هغه زما ډپر
 زیات خوښ شول نو ما واخستل. ته به وگورې چې هغه زما په خیمه
 کښې بنخ دی او په بېخ کښې یې سپین زر دی. “ (۲۲) نو یشوع څه
 سرې هلته ولېږل، هغوی خیمې ته ورمندې کړه او گورئ چې هغه
 څیزونه یې هلته وموندل چې بنخ وو او په بېخ کښې یې سپین زر
 وو. (۲۳) او هغوی هغه د خیمې نه بهر راوویستل او یشوع او ټولو بنی
 اسرائیلو له یې راوړل او د مالک خدای په حضور کښې یې
 کېښودل. (۲۴) یشوع او د بنی اسرائیلو ټول قوم عکن، د هغه زامن او
 لونه، سپین زر، چوغه، د سرو زرو ښخته په قبضه کښې واخستل او
 سره د دې، د هغه څاروی، خرونه، گدې، خیمه او د دې نه علاوه
 هر څه چې هغه لرل هغوی واخستل او د مصیبت وادی ته یې یوړل.
 (۲۵) او یشوع وفرمائیل، ”تا ولې په مونږ داسې سخت تکلیف راوسته
 دے؟ اوس به مالک خدای په تا تکلیف راولی.“ بیا ټولو خلقو عکن
 سنگسار کړو او مړ شو. هغوی د هغه خاندان سنگسار کړل او
 هغوی یې سره د هر څه وسوزل. (۲۶) هغوی د هغه دپاسه د کانو یو

غت ډېرې جوړ کړو کوم چې تر نن ورځې پورې هلته دے. نو د
مالک خدای غصه سره شوه او په دې وجه دغه ځای ته تر اوسه
پورې د مصیبت وادی وئیلے شی.

د عی نیول او تباہ کېدل

① مالک خدای یشوع ته وفرمائیل، ”یرېره مه او مه بی حوصلې

کېره. ټول لښکر ځان سره کړه او عی ته لار شه. زه به د عی په

بادشاه، د هغه په خلقو او په ښار تا له فتح درکړم او هغه ملک به

ستا شی. ② تاسو به عی او د هغې د بادشاه سره هغه څه کوئ

کوم چې تاسو د یریحو او د هغې بادشاه سره کړی وو. خو دا ځل

تاسو د هغوی لوټ شوم مال او ځناور په خپل استعمال کښې

راوستلے شی. د ښار شا ته د هغوی خلاف حملې کولو دپاره په پټ

ځای کښې کښېښی. “ ③ نو یشوع د خپلو ټولو سپاهیانو سره تیار

شو چې عی ته لار شی. هغه د خپل لښکر دپرش زره د ټولو نه ښه

سپاهيان خوښ کړل او هغوی یې د شپې ولېږل ④ او دا حکم یې ورکړو، ”د ښار بل طرف ته پټ شئ خو ډېر لرې مه ځئ او حملې کولو ته تیار شئ. ⑤ زه او زما سپری به ښار ته نژدې ورشو. کله چې د عی خلق زمونږ خلاف راوځي نو مونږ به واپس رامنډه کړو بلکل هم هغسې لکه چې مونږه په اول ځل کړی وو. ⑥ هغوی به په مونږ پسې وی او د ښار نه به یې لرې بوځو. هغوی به داسې خیال کوی چې د مخکښې په شان مونږ د هغوی نه تښتو. ⑦ بیا به تاسو راوځئ او په ښار به قبضه وکړئ. نو مالک خدای ستاسو خدای پاک به دا تاسو له درکړی. ⑧ چې هغه ښار قبضه کړی نو وې سوزوی، هم هغسې چې څنگه مالک خدای حکم کړی دے. گورئ ما دا حکمونه درکړی دی.“ ⑨ نو یشوع هغوی ولېږل او هغوی خپل پټ ځای ته لاړل چې د عی نمرپرېواته طرف ته، د عی او بیت ایل په مینځ کښې دے. یشوع په کېمپ کښې د خلقو په مینځ کښې شپه تېره کړه. ⑩ یشوع سحر وختی پاڅېدو او سپاهیان یې یو ځای ته راغونډ کړل. بیا هغه او د بنی اسرائیلو مشرانو هغوی

عی ته بوتلل. ①۱ سپاهیان د هغه سره د بنار د غټې دروازې طرف ته لارل او هلته یې د شمال طرف ته خپمې ودرولې، او هلته د دوی او عی تر مینځه یوه وادی وه. ①۲ هغه تقریباً پینځه زره سړی د ځان سره کړل او د بنار نمرپرېواته ته یې پټو ځایونو ته بوتلل چې د عی او د بیت ایل تر مینځه وو. ①۳ نو هغوی زیات لښکر د بنار شمالی طرف ته او پټ شوی سړی د بنار نمرپرېواته طرف ته د جنگ دپاره تیار کړل. یشوع شپه په وادی کښې تېره کړه. ①۴ کله چې د عی بادشاه د یشوع سړی ولیدل نو هغه په تېزۍ سره راووتلو. هغه او د هغه ټول سړی د اردن د وادی په طرف د بنی اسرائیلو سره د جنگ کولو دپاره هغه مخکښې ځای ته لارل. او دا پټه ورته نه وه چې د شا د طرف نه ورباندې حمله کېدونکې ده. ①۵ یشوع او د هغه سړو داسې ښکاره کړه چې په شا کېږي او د صحرا طرف ته تښتی. ①۶ د بنار ټول سړی راغونډ کړې شوی وو چې هغوی پسې شی او چې څومره هغوی یشوع پسې تلل نو د بنار نه نور هم لرې کېدل. ①۷ په عی او بیت ایل کښې داسې یو سړی هم پاتې نه شو چې

هغه بنی اسرائیلو پسي نه وو تلي. هغوي بنار کولاو پرېنودو او په
 بنی اسرائیلو پسي وو. (۱۸) بيا مالک خدای یشوع ته وفرمائيل، ”خپله
 نيزه د عی طرف ته کړه، زه دا بنار تا له درکوم.“ یشوع ته چې
 څنگه ووئيل شول نو هغسي يې وکړل. (۱۹) او څنگه چې هغه لاس
 اوچت کړو نو هغه سړی چې پت شوی وو زر پاڅېدل، بنار ته يې
 ورمندې کړه، ورنوتل او قبضه يې کړو. هغوي سمدستی په بنار اور
 ولگولو. (۲۰) کله چې د عی سړو شاته وکتل نو هغوي وليدل چې
 لوگ د آسمان طرف ته ختو. هغوي ته د تېنېدلو دپاره لار پاتې نه
 شوه ځکه چې کومو بنی اسرائیلو چې د صحرا طرف ته منډه وهله
 نو هغوي ورباندې د حملې کولو دپاره راواپس شول. (۲۱) کله چې
 یشوع او ټولو بنی اسرائیلو ته پته ولگېده چې پتو شوو سړو بنار قبضه
 کړي دے او اور يې لگولے دے نو هغوي راواپس شول او د عی
 سړی قتلول يې شروع کړل. (۲۲) نو د هغه بنار نه اسرائیلیان په جنگ
 کښې د شاملېدو دپاره ښکته راکوز شول. نو د عی سړی د بنی
 اسرائیلو په مينځ کښې گېر شوی وو نو هغوي ټول ووژلے شول. هيڅ

شوک هم ونه تبتبدل او نه شوک ژوندی پاتې شول. (۲۳) صرف د
 عی بادشاه ژوندی گېر شو او یشوع له بوتلې شو. (۲۴) بنی اسرائیلو
 هلته په صحرا کښې خپل ټول دشمنان وژل چرته چې ورپسې راغلی
 وو. او بیا هغوی عی ته واپس لارل او هلته یې هم هر یو کس ووژلو.
 (۲۵-۲۶) په هغه ورځ یشوع تر هغې پورې خپله نېزه د عی طرف ته نیولې
 وه او ښکته کوله یې نه ترڅو چې هلته هر یو کس قتل کړي شوی
 نه وو. د عی ټول خلق قتل کړي شول چې دولس زره سړي او
 ښځې په کښې شامل وو. (۲۷) لکه څنګه چې مالک خدای یشوع
 ته فرمائیلي وو بنی اسرائیلو په ښار کښې مال او څاروی د خپلو
 ځانونو دپاره قبضه کړل. (۲۸) یشوع عی وسوزولو او په کنډر یې بدل
 کړو او هغه تر نن ورځې پورې هم هغسې دے. (۲۹) هغه د عی
 بادشاه د یوې ونې سره پھانسی کړو او تر ماښامه پورې یې هلته
 پرېښودو. په ماښام کښې یشوع حکم وکړو چې د هغه لاش دې
 لرې کړي شی او د ښار دروازې سره دې وغورزولي شی. هغوی هغه
 د کاڼو د غټ ډبرې لاندې پټ کړو کوم چې تر نن ورځې پورې

هله دے.

د عیال په غره د شریعت

لوستل

٣٠) بیا یشوع مالک خدای د بنی اسرائیلو خدای پاک ته د عیال په غره باندې یوه قربان گاه جوړه کړه. ٣١) هغه یې د هغه اصولو په مطابق جوړه کړه چې د مالک خدای خادم موسی بنی اسرائیلو ته بنودلی وو. لکه څنگه چې د موسی د شریعت په کتاب کښې لیکلی دی چې، ”قربان گاه دې د داسې کاپو نه جوړه وی چې د اوسپنې په اوزار تراشله شوی نه وی.“ او په هغې باندې هغوی مالک خدای ته سوزېدونکې نذرانې او د سلامتې نذرانې پیش کړې. ٣٢) هله د بنی اسرائیلو په مخکښې یشوع په کاپو باندې د هغه شریعت یو نقل جوړ کړو کوم چې موسی لیکله وو. ٣٣)

اسرائيليان سره د مشرانو، آفسرانو او قاضيانو او سره د هغه نورو قومونو چي د هغوي سره اوسېدل د مالک خدای د لوظ صندوق دواړو طرفونو ته ودرېدل. او ليويانو امامانو ته يې مخ وو چا چي د لوظ صندوق اوچت کړي وو. نيم خلق داسي ولاړ وو چي شا يې د گريزيم غره ته وه او د نيمو خلقو شا عيال غره ته وه. د مالک خدای خدمت کوونکی موسی دوی ته حکم کړي وو چي کله ورباندې د برکت موندلو وخت راشي نو داسي دې وکړي. (۳۴) بيا يشوع هغه ټول شريعت ولوستو چي برکتونه او لعنتونه په کنبې شامل وو، هم هغه شان چي څنگه د شريعت په کتاب کنبې ليکلې شوي وو. (۳۵) هغه ټولې غونډې ته د يشوع په ذريعه د موسی هر يو حکم واورولې شو چي په دې غونډه کنبې بنځي، ماشومان او د نورو قومونو هغه خلق هم شامل وو چي د هغوي سره اوسېدل.

د جبعونيانو د حضرت يشوع

دوکه کول

① چې څه شوی وُو نو د اُردن نمرپرېواته طرف ته ټول بادشاهان د هغې نه خبر شول. دا د حتيانو، اموريانو، کنعانيانو، فرزبانو، حويانو او ييوسيانو بادشاهان وُو، څوک چې د غرونو په مُلک کښې او د نمرپرېواته په طرف د غرونو په لمنو کښې او د مدیترانې د سمندر غاړې سره د شمال په طرف د لبنان غرونو پورې اوسېدل. ② هغوی ټول يو ځای شول او د يشوع او بنی اسرائیلو خلاف يې فوجونه راغونډ کړل. ③ چې يشوع د يريحو او عی سره څه کړی وُو نو د جبعون خلق حويان د هغې نه خبر شول. ④ نو هغوی د هغه د دوکه کولو فېصله وکړه. هغوی لارل او څه خوراک يې راواخستو او زړې بوجی او بيا گنډلې شوی د میو مشکونه يې په خرونو باندې بار کړل. ⑤ هغوی زړې مخلې شوې جامې او مرمت شوې زړې خپلې

واچولې. او هغه روټې چې هغوی ځان سره اخستې وه، اوچه او پشمې شوې وه. ⑥ بیا هغوی هغه کېمپ ته ورغلل چې په جِلبال کښې وو او یسوع او بنی اسرائیلو ته یې ووئیل، ”مونږه د لرې مُلک نه راغلی یو. مونږ غواړو چې تاسو مونږ سره یوه معاهده وکړئ.“ ⑦ خو بنی اسرائیلو ووئیل، ”مونږ تاسو سره څنګه معاهده وکړو؟ کېدای شي چې تاسو د نزدې ځای اوسېدونکی یئ.“ ⑧ هغوی یسوع ته ووئیل، ”مونږ ستاسو خدمتګار یو.“ یسوع د هغوی نه تپوس وکړو، ”تاسو څوک یئ؟ او د کوم ځای نه راغلی یئ؟“ ⑨ بیا هغوی یسوع ته دا قیصه بیان کړه، ”صاحب، مونږ د مالک خدای ستاسو خدای پاک په حقله اورېدلی دی او مونږ د هغه هر څه نه خبر شوی یو چې هغه په مصر کښې کړی دی نو مونږ ځکه د ډېر لری مُلک نه راغلو. ⑩ او څه چې هغه د اردن نمرخاته طرف ته د اموریانو دوو بادشاهانو سره کړی دی یعنې د حسبون بادشاه سیحون او د بسن بادشاه عوج سره چې هغه په عستارات کښې اوسېدو. ⑪ زمونږ مشرانو او زمونږ په مُلک کښې اوسېدونکو ټولو خلقو مونږ ته

ووئیل چي د سفر دپاره خه خوراک تيار کړو او تاسو سره ملاوېدو له
 راشو. مونږ ته وئيلے شوی وُو چي خپل خانونه ستاسو خدمت ته
 حاضر کړو. او تاسو ته ووايو چي تاسو زمونږ سره يو تړون وکړئ. (۱۲)
 زمونږ روټی ته وگوره، کله چي مونږ د دې سره د خپلو کورونو نه
 ستاسو سره ملاوېدو دپاره راوټو نو دا لا گرمه وه. خو وگوره، اوس دا
 اوچه شوې ده او پشم يې کړے دے. (۱۳) کله چي مونږ مشکونه د
 ميو نه ډک کړل نو دا نوی وُو. خو وگوره، اوس دا شلېدلی دی.
 زمونږه جامې او خپلی د اوږد سفر په وجه زړې شوې دی. “ (۱۴) بنی
 اسرائیلو د هغوی خه روټی واخستله، خو هغوی د مالک خدای سره
 د دې په حقله مشوره ونه کړه. (۱۵) يشوع د جبعون خلقو سره د امن
 تړون وکړو او هغوی يې ژوندی پرېښودل. د بنی اسرائیلو مشرانو کلکه
 وعده وکړه چي په معاهده باندې به عمل کوی. (۱۶) د تړون نه درې
 ورځي وروستو بنی اسرائیلو ته پته ولگېده چي دا خلق په حقيقت
 کښي د نزدې ځای اوسېدونکی وُو. (۱۷) نو اسرائیلیان روان شول او
 درې ورځي پس هغه ښارونو ته ورسېدل چي دا خلق په کښي

اوسپدل، جبعون، کفیره، بیروت او قریتِ یعریم. (۱۸) خو بنی اسرائیلو هغوی خُکِه نَه شول وژلے چي د هغوی مشرانو ورسره د مالک خُدای د بنی اسرائیلو خُدای پاک په نامه کلکه وعده کړې وه. ټولو خلقو د دې په حقله مشرانو ته شکایت وکړو، (۱۹) خو هغوی په جواب کنبې ووئیل، ”مونږه هغوی سره د مالک خُدای د بنی اسرائیلو د خُدای پاک په نوم کلکه وعده کړې ده. اوس مونږ هغوی ته خه نقصان نَه شو رسولے. (۲۰) د خپلې وعدې په وجه په مونږ لازم دی چي هغوی اوسپدو ته پرېږدو. که مونږ داسې ونه کړل نو خُدای پاک به مونږ له سزا راکړی. (۲۱) هغوی مه وژنئ خو هغوی به زمونږ دپاره لرگی ماتوی او اوبه به راوړی.“ او مشرانو هم دغه مشوره راکړې ده. (۲۲) یشوع حُکم وکړو چي د جبعون خلق دې هغه له راوستلے شی. او هغه د هغوی نه تپوس وکړو، ”تاسو ولې مونږ دوکه کړو او راته مو ووئیل چي مونږ د لرې خای نه راغلی یو، اکر چي تاسو دلته نزدې اوسپدئ؟ (۲۳) د دې کار کولو په وجه تاسو لعنتی شوی یئ. ستاسو خلق به د همپشه دپاره غلامان وی. لرگی به ماتوی او زما د خُدای

پاک کور ته به اوبه راوری. “ (۲۴) هغوی په جواب کنبې ووئیل،
 ”صاحبہ، مونږ ځکه داسې وکړل چې مونږ ته پوره خبر رارسېدلې
 دے چې مالک خدای ستاسو خدای پاک خپل خدمت کوونکی
 موسی له دا حکم ورکړے وو چې دا ټول ملک تاسو له درکړی او
 چې څومره خلق په هغه ملک کنبې وی نو وبه یې وژنئ. مونږ
 ستاسو نه سخت یرېدو نو په دې وجه مو دا کار کړے دے او زمونږ
 سره د خپل ژوند فکر وو. (۲۵) اوس مونږ ستاسو په قبضه کنبې یو،
 څه چې درته بڼه ښکاری نو هم هغه شان وکړئ. “ (۲۶) نو یشوع بنی
 اسرائیلو له اجازت ورنه کړو چې هغوی ووژنئ. (۲۷) خو هم په هغه
 وخت هغه د هغوی نه غلامان جوړ کړل چې لرگی ماتوی او د مالک
 خدای د قربان گاه او بنی اسرائیلو دپاره اوبه راوری. او تر نن ورځې
 پورې هغوی په هغه ځای کنبې هم دا کار کوی چې مالک خدای
 د خپل عبادت دپاره غوره کړے دے.

د اموريانو شکست خوړل

① د يروشلم بادشاه ادوني صدق خبر شو چې يشوع عی قبضه کړې دے او بېخي يې تباہ کړې دے او د دې بادشاه يې وژلے دے، لکه څنگه چې يشوع د يريحو او د دې بادشاه سره هم دغه شان کړی ؤو. هغه د دې نه هم خبر شو چې د جبعون خلقو د بنی اسرائیلو سره صلح کړې ده او د هغوی سره اوسيری. ② د يروشلم خلق د دې په وجه يرې واخستل ځکه چې جبعون د شاهي بنارونو په شان يو لوی بنار وو، دا د عی نه هم لوی وو او د دې سرې تکړه جنگيالی ؤو. ③ نو ادوني صدق د حبرون بادشاه هوهام له، د يرموت بادشاه پيرام، د لکيس بادشاه يفيح او د عجلون بادشاه دبير له دا پيغام ولېرلو، ④ ”راشئ او په جبعون باندي په حمله کولو کنبې زما مدد وکړئ، ځکه چې د جبعون خلقو د يشوع او د بنی اسرائیلو سره صلح کړې ده.“ ⑤ دې پينځو اموري بادشاهانو، د يروشلم بادشاه، د حبرون، د يرموت، د لکيس او د عجلون بادشاه يو لښکر جوړ

کړو، جبعون یې محاصره کړو او حمله یې ورباندې وکړه. ⑥ د جبعون سره یسوع له دا خبر ورولېږلو چې هغه د جلجال په کیمپ کښې وو، ”په دې وخت کښې مونږ عاجزان هم داسې مه پرېږده. سمدستی راشه او زمونږ مدد وکړه. د غرونو په ملک کښې ټول اموری بادشاهان په خپلو کښې ملگری شوی دی او په مونږ یې حمله کړې ده.“ ⑦ نو یسوع او د هغه ټول لښکر د جلجال نه روان شول چې په دې کښې تکره فوجیان هم شامل وو. ⑧ مالک خدای یسوع ته وفرمائیل، ”د هغوئ نه مه پرېږه. ما د مخکښې نه تا له فتح درکړې ده. د هغوئ یو کس به هم ستا مقابله نه شی کولې.“ ⑨ یسوع او د هغه لښکر ټوله شپه د جلجال نه جبعون ته منزل وکړو او هغوئ په اموریانو باندې یوه ناخاپه حمله وکړه. ⑩ مالک خدای اموریان د بنی اسرائیلو په وړاندې په وارخطایي آخته کړل. بنی اسرائیلو په جبعون کښې د هغوئ قتل عام وکړو او د هغه سرک پورې ورپسې وو چې بره بیت حورون ته تلې دې او په جنوب کښې د عزیزه او مقیده پورې یې ورباندې حملې کولې. ⑪ په کوم وخت کښې چې اموریان

د بنی اسرائیلو نه لاندې درې ته تنبېدل، نو مالک خدای تر عزیزه
 پورې په هغوی باندې لویه بلی ووروله. په بلی باندې د هغې نه هم
 زیات مړه شول چې خومره بنی اسرائیلو وژلی وو. ^(۱۲) په هغه ورځ
 کله چې مالک خدای د بنی اسرائیلو سپرو له په اموریانو باندې فتح
 ورکړه، یشوع د مالک خدای سره خبرې وکړې. هغه د بنی اسرائیلو
 په مخکښې داسې وفرمائیل، ”اے نمره، د جبعون د پاسه ولاړ اوسه،
 اے سپورمی، د ایالون په میدان ودرېږه.“ ^(۱۳) نو نمر نېغ ودرېدو او
 سپورمی تر هغې پورې حرکت نه کولو تر کومې پورې چې قوم د خپلو
 دشمنانو نه بدل نه وو اخستې. دا د یاشر په کتاب کښې لیکلې
 دی. نمر د آسمان په مینځ کښې ولاړ وو او تقریباً ټوله ورځ پرې نه
 وتلو. ^(۱۴) داسې ورځ نه د دې نه مخکښې تېره شوې ده او نه د دې
 نه پس راغلې ده، په هغه وخت کښې مالک خدای د یو سړی خبرو
 ته توجه وکړه، ځکه چې مالک خدای د بنی اسرائیلو دپاره جنگ
 کولو. ^(۱۵) د دې نه پس، یشوع او د هغه لښکر په جلجال کښې
 کېمپ ته راواپس شول.

د یشوع په ذریعه د پینځو

اموری بادشاهانو نیول

١٦ په هغه وخت هغه پینځه اموری بادشاهان وتښتېدل او د مقیده په غار کښې پټ شول، ١٧ یشوع چا خبر کړو چې هغوی په کوم ځای کښې پټ وو. ١٨ هغه وفرمائیل، ”د غار د خولې مخې ته یو څو غټ کانی راوړغړوی او څه څوکیداران هلته ودروی، ١٩ خو تاسو په خپله هلته مه ایسارېږئ. په دشمن پسې روان اوسئ او د شا د طرف نه ورباندې حمله وکړئ، هغوی مه پرېږدئ چې خپلو ښارونو ته ورسېږي. مالک ځدای ستاسو ځدای پاک تاسو له په هغوی باندې فتح درکړې ده.“ ٢٠ یشوع او د بنی اسرائیلو سړو د اموریانو لښکر تقریباً ختم کړو، خو څه پاتې کسانو د ښار په دېوالونو کښې دننه د پناه ځای پیدا کړو او ونه وژلې شول. ٢١ بیا د یشوع ټول سړی په خپر سره د مقیده په کیمپ کښې یشوع له واپس

راغلل. د دې نه پس په هغه مُلک کښې هیچا دا جرأت نه شو کولې چې د بنی اسرائیلو خلاف خه ووائی. (۲۲) بیا یشوع وفرمائیل، ”د هغه غار خوله کولاو کړی او هغه پینځه بادشاهان ما له بهر راوباسی.“ (۲۳) نو غار کولاو کړی شو او د یروشلم، حبرون، یرموت، لکیس او عجلون بادشاهان رابهر کړی شول (۲۴) او هغوی یشوع ته راوستلې شول. یشوع بیا د بنی اسرائیلو ټول سړی راوغوښتل او هغه آفسرانو له یې حُکم ورکړو چې، ”راشی او خپلې پښې د بادشاهانو په خټونو باندې کېږدی.“ او هغوی ورله په خټونو پښې کېښودې. (۲۵) بیا یشوع آفسرانو ته وفرمائیل، ”یرېږئ مه او نه چې بې حوصلې شی. اراده مضبوطه کړئ او تکره شی ځکه چې مالک خدای به ستاسو ټولو دشمنانو سره هم دغه شان کوی.“ (۲۶) بیا یشوع بادشاهان ووژل او په پینځو ونو پورې یې راخوړند کړل او تر مازیگره پورې د هغوی لاشونه هلته وو. (۲۷) د نمرېږواتو په وخت کښې یشوع حُکم وکړو او د هغوی لاشونه راکوز کړی شول او هم په هغه غار کښې وغورزولې شول چرته چې هغوی مخکښې پټ وو. د غار

په خوله باندي لوی کانی کپنودلے شول او هغوی تر اوسه پورې هلته دی.

د یشوع نوري اموري علاقې قبضه کول

٢٨ یشوع حمله وکړه او مقیده او د هغې بادشاه یې په هغه ورځ

ونیولو. هغه په بنار کښې ټول خلق ووژل او هیڅ څوک هم ژوندی

پاتې نه شو. یشوع د مقیده بادشاه سره هم هغه شان وکړل چې څه

یې د یریحو بادشاه سره کړی وو. ٢٩ د دې نه پس، یشوع او د هغه

لښکر د مقیده نه لښاه ته لاړو او په دې یې حمله وکړه. ٣٠ مالک

خدای بنی اسرائیلو له په دې بنار او د دې په بادشاه باندي هم فتح

ورکړه. یشوع هیڅ څوک هم ژوندی پرې نه بنودل او هغه د دې

بادشاه سره هم هغه شان وکړل چې څنگه یې د یریحو بادشاه سره

کړی وُو. (۳۱) د دې نه پس، یشوع او د هغه لښکر د لښاه نه لکيس ته لارل، دا يې هم محاصره کړو او حمله يې پرې وکړه. (۳۲) د جنگ په دوېمه ورځ مالک خدای بنی اسرائیلو له په لکيس فتح ورکړه. څنگه چې هغوی د لښاه سره کړی وُو، نو هغوی هېڅ څوک هم ژوندی پرې نه بنودل او په ښار کښې يې هر يو کس ووژلو. (۳۳) د جزر بادشاه هورم د لکيس د مدد دپاره راغلو، خو یشوع هغه او د هغه لښکر له شکست ورکړو او هغه يو کس هم ژوندی پرې نه بنودو. (۳۴) ورپسې، یشوع او د هغه لښکر د لکيس نه عجلون ته لارل، دا يې محاصره کړو او حمله يې ورباندې وکړه. (۳۵) هغوی هم په هغه ورځ دا قبضه کړو او هلته هر يو کس يې ووژلو، هم هغه شان چې څنگه يې د لکيس سره کړی وُو. (۳۶) د دې نه پس، یشوع او د هغه لښکر د عجلون نه حبرون ته وختل، حمله يې پرې وکړه (۳۷) او قبضه يې کړو. هغوی بادشاه، په هغه ښار او گېرچاپېره ټولو ښارونو کښې هر يو کس ووژلو. یشوع هغه ښار پوره تباه کړو، هم هغه شان چې څنگه هغه د عجلون سره کړی وُو. په دې کښې هغوی هېڅ

شوک هم ژوندے پرې نه بنودلو. (۳۸) بيا يشوع او د هغه لښکر دیر
 ته ورواپس شول او په دې يې حمله وکړه. (۳۹) هغه دا، د دې بادشاه
 او گېرچاپېره ښارونه يې قبضه کړل. هغوی هر يو کس ووژلو. يشوع
 په دیر او د دې د بادشاه سره هم هغه شان کار وکړو چې څنگه
 کار يې د حبرون او لېناه او د دې د بادشاه سره کړی وو. (۴۰) يشوع
 ټول ملک قبضه کړو. هغه د غرونو ملک، د نمرخاته طرف ته لاندي
 علاقې او د نمرېبواته طرف ته د غرونو لمنې او په جنوب کښې اوچ
 ملک او د دې ټولو بادشاهانو له يې شکست ورکړو. هغه هيڅ شوک
 هم ژوندے پرې نه بنودو، هر يو کس ووژل شو. دا هغه څه وو
 چې مالک خدای د بنی اسرائیلو خدای پاک يې حکم کړی وو.
 (۴۱) يشوع د قادس برنيع نه واخله تر غزه پورې او د جشن ښار
 گېرچاپېره علاقې نه واخله تر جبعون ښار پورې ټولو بادشاهانو له
 شکست ورکړو. (۴۲) يشوع دا ټول بادشاهان او د هغوی علاقه په يو
 وخت کښې فتح کړه ځکه چې مالک خدای د بنی اسرائیلو خدای
 پاک د بنی اسرائیلو په جنگ کښې مدد کولو. (۴۳) د دې نه پس،

يشوع او د هغه لښکر په جلجال کښې واپس کېمپ ته لارل.

د يشوع يابين او د هغه ملگرو

له شکست ورکول

① کله چې د بنی اسرائیلو د فتحې خبر د حضور بادشاه يابين

ته ورسېدو، نو هغه د مدون بادشاه يوباب، د سمرون او اکشاف

بادشاهانو له خبر وروپېرلو، ② او په شمال کښې د غرونو ملک ټولو

بادشاهانو، د گليل ډنډه جنوبی طرف ته د اردن په وادی کښې

بادشاهانو، د گليل غرونو په لمن کښې بادشاهانو، او د دور سره

نزدې د سمندر په غاړه بادشاهانو له يې هم خبر وروپېرلو. ③ هغه

کنعانيانو له چې د اردن سيند په دواړو طرفونو باندي اوسېدل، او

اموريانو، حتيانو، فرزيانو او د غرونو په ملک کښې يوسيانو له هم

خبر وروپېرلو او داسې هغه جويانو له يې هم خبر وروپېرلو چې هغوی

د مصفاه په مُلك كښې د حرمون غره په لمن كښې اوسېدل. ④ نو هغوی د خپلو ټولو فوجیانو سره راغلل، دا دومره ډېر سړی وو لکه چې د سمندر په غاړه شگې وی. د هغوی سره ډېر آسونه او جنگی گاډی هم وې. ⑤ دې ټولو بادشاهانو په خپلو كښې اتحاد وكړو او په یو ځای راغلل او د بنی اسرائیلو خلاف جنگ کولو دپاره یې د میروم خوږ سره خېمې ولگولې. ⑥ مالک خدای یشوع ته وفرمائیل، ”د هغوی نه مه یرېږه. سبا تر دې وخته پورې به ما هغوی ټول د بنی اسرائیلو دپاره وژلی وی. بیا ته به ضرور د هغوی آسونه گډو کړې او د هغوی جنگی گاډی به وسوزوې.“ ⑦ نو یشوع او د هغه ټولو سړو د میروم د خوږ سره په هغوی باندې اچانک حمله وکړه. ⑧ مالک خدای بنی اسرائیلو له په هغوی باندې فتح ورکړه، اسرائیلیان ورپسې وو او په شمال كښې تر مسرفات مائم او صیدا او نمرخاته طرف تر مصفاه وادی پورې ورپسې وو. جنگ تر هغې پورې جاری وو چې د دشمن یو کس هم ژوندی پاتې نه شو. ⑨ یشوع د هغوی سره هم هغه شان وکړل چې څنگه مالک خدای حکم کړی وو یعنې هغه د

هغوی آسونه شل گوډ کړل او جنگی گاډی یې ورله وسوزولې. (۱۰)
 بیا یشوع راواپس شو، حضور یې ونيولو او د دې بادشاه یې ووژلو.
 په هغه وخت کنبې حضور د ټولو بادشاهتونو مرکزی ښار وو. (۱۱)
 هغوی هلته هر یو کس ووژلو، هیڅ څوک هم ژوندی پاتې نه شو او
 ښار وسوزولې شو. (۱۲) یشوع هغه ټول ښارونه او د دې بادشاهان
 ونيول، هر یو کس یې ووژلو، هم هغه شان چې څنگه د مالک
 خدای خدمت کوونکی موسی حکم کړی وو. (۱۳) خو بنی اسرائیلو
 هغه یو ښار هم ونه سوزولو کوم چې په غونډو باندې جوړ شوی وو
 خو یشوع صرف حضور سوزولې وو. (۱۴) بنی اسرائیلو د دې ښارونو
 نه ټول مال غنیمت او څاروی بوتلل او د خپلو ځانونو دپاره یې
 وساتل. خو هغوی ټول کسان ووژل، هیڅ څوک هم ژوندی پاتې نه
 شو. (۱۵) مالک خدای خپل خدمت کوونکی موسی له حکم ورکړی
 وو، موسی دا حکم یشوع له ورکړو او یشوع ورباندې عمل وکړو.
 هغه هغه هر څه وکړل چې مالک خدای موسی ته د هغې حکم
 کړی وو.

هغه علاقې چې حضرت یسوع قبضه کړې وې

①۶ یسوع هغه ټول ملک قبضه کړو د غرونو ملک، د غرونو لمنې، چې په شمال او جنوب دواړو طرفونو باندې وو، د جشن ټوله علاقه او د دې جنوبی طرف ته خُشک ملک او هم دې سره د اُردن د وادی. ①۷-۱۸ هغه علاقه په جنوب کښې د ادوم سره نزدې د خلق غر نه واخله، په شمال کښې د بعل جاد پورې او د لبنان په وادی کښې د حرمون غر جنوبی طرف پورې خوره شوه. یسوع د دې علاقې د بادشاهانو سره تر ډېر وخته پورې جنگ وکړو، خو هغه هغوی ټول ونيول او وې وژل. ①۹ جبعون هغه یواځینې ښار وو چې د بنی اسرائیلو سره یې صلح وکړه، هلته خه جویان اوسېدل. باقی نور ټول په جنگ کښې فتح شوی وو. ②۰ مالک خدای هغوی په خپله تکره کړی وو چې د بنی اسرائیلو سره جنگ وکړی، نو داسې هغوی

بېخی تباہ کړې شول او ټول په بې رحمۍ سره ووژلې شول. دا هغه
 څه وو چې مالک خدای د دې حکم موسی له ورکړې وو. (۲۱) په
 هغه وخت کښې یسوع لاړو او د دېوانو نسل عناقیان یې تباہ کړل
 چې د غرونو په ملک کښې، حبرون، دبیر، عناب او د یهوداه او بنی
 اسرائیل د غرونو په ټول ملک کښې اوسېدل. یسوع هغوی او د
 هغوی ښارونه پوره تباہ کړل. (۲۲) د بنی اسرائیلو په ملک کښې یو
 عناقه هم پاتې نه شو، اگر چې څه عناقیان په غزه، جات او اشدود
 کښې پاتې وو. (۲۳) یسوع هغه ټول ملک قبضه کړو، هم هغه شان
 چې څنگه مالک خدای موسی ته حکم کړې وو. یسوع دا بنی
 اسرائیلو له ورکړو چې خپل میراث یې شی او په هره قبيله باندې یې
 په حصو کښې تقسیم کړو. نو بیا په هغه ملک کښې جنگونه ختم
 شول او امن و امان شو.

د حضرت موسیٰ نه شکست

خوړونکی بادشاهان

① بنی اسرائیلو دوو بادشاهانو له شکست ورکړو، نو د اردن نمرخاته طرف ته، د ارنون وادی نه واخله د اردن تر وادی پورې او هم داسې په شمال کښې د حرمون غر پورې ټول ملک یې فتح کړی وو او قبضه یې پرې کړې وه. ② یو اموری بادشاه سیحون وو چې هغه به په حسبون باندې بادشاهی کوله. د هغه په بادشاهی کښې نیم جلعاد شامل وو، د عروعر نه واخله چې د ارنون وادی په غاړه وو او د هغه وادی په مینخ کښې بنار او هم داسې د یبوق سیند پورې چې دا د عمون سرحد وو، ③ په دې کښې د اردن وادی یعنی په جنوب کښې د گلیل دریا نه واخله د مر دریا نه نمرخاته طرف تر بیت یسیموت پورې او د پسگه غر د لمنو پورې علاقې شاملې وې. ④ هغوی د بسن بادشاه عوج له هم شکست

ورکړو، څوک چې د رفائيم آخري پاتې شومې وو، هغه په عستارات او ادرعي باندې بادشاهي کوله. ⑤ د هغه په بادشاهي کښې د حرمون غر، سلکه او د جسور سرحدونو پورې ټول بسن او معکه او نيم جلعاد او هم داسې د حسبون بادشاه سيحون د علاقې پورې ملک په کښې شامل وو. ⑥ موسی او بنی اسرائیلو دې دوو بادشاهانو له شکست ورکړې وو. د مالک خدای خدمت کوونکی موسی د هغوی ملک د روپين، جاد او د منسی نيمې قبيلې له دې دپاره ورکړې وو چې د هغوی خپل ميراث شی.

هغه بادشاهان چې حضرت

يشوع شکست ورکړې وو

⑦ نو يشوع او بنی اسرائیلو د اردن نمرپربواته طرف ته دې ټولو بادشاهانو له شکست ورکړو چې په دې کښې د لبنان وادی بعل جاد

نه واخله په جنوب کښې د ادوم سره نږدې د خلق غر پورې علاقې
 شاملې وې. يشوع دا ملک په قبیلو باندې تقسیم کړو او دا یې
 ورکړو چې پوخ میراث یې شی. ⑧ په دې حصه کښې د غرونو
 ملک، نمرپرواتۀ طرف ته د غرونو لمنې، د اُردن وادی او د دې
 لمنې، نمرخاتۀ طرف ته کوزه علاقه او په جنوب کښې خُشکه
 علاقه شامله وه. په دې علاقه کښې حِتیان، اموریان، کنعانیان،
 فرزبان، حویان او ییوسیان اوسېدل. ⑨ بنی اسرائیلو چې کومو
 بادشاهانو له شکست ورکړو هغه دا دی، یریحو، عی چې بیت ایل ته
 نږدې وو، ⑩ یروشلم، حبرون، ⑪ یرموت، لکیس، ⑫ عجلون،
 جزر، ⑬ دبیر، جدر، ⑭ حُرْمه، عراد، ⑮ لَبْنَاه، عدولام، ⑯
 مقیده، بیت ایل، ⑰ تفوح، حِفر، ⑱ افیق، لَشرون، ⑲ مدون،
 حصور، ⑳ سِمرُون مرون، اکشاف، ㉑ تعنک، مِجدو، ㉒ قادیس،
 یقنعام چې په کرمل کښې وو، ㉓ دور چې د سمندر په غاړه وو،
 جوئیم، چې په کلیل کښې وو، ㉔ او ترضاه. دا ټول یو دېرش
 بادشاهان وو.

د کنعان په پاتې علاقه باندې د قبضې کولو حکم

- ① اوس یشوع ډېر بوډا شومې وو. مالک خدای هغه ته وفرمایل، ”ته ډېر بوډا شومې یې خو تر اوسه پورې په ډېره علاقه باندې قبضه کول پاتې دی، ② د فلسطیانو او جسوریانو ټوله علاقه، ③ او ورسره په جنوب کښې د عویانو ټوله علاقه. د مصر سرحد سره د سیحور نهر نه واخله په شمال کښې د عقرون سرحد پورې علاقه د کنعانیانو گنله شوه، او د فلسطیانو بادشاهان په غزه، اشدود، اسقلون، جات او عقرون کښې اوسېدل. ④ تر اوسه پورې د کنعانیانو او معاره ټول ملک هلته دے کوم چې د صیدانیانو دے او هم داسې د اموری سرحد افیق پورې، ⑤ د جبلیانو ملک، نمرخاته طرف ته ټول لبنان، د بعل جاد نه چې د حرمون غر جنوب طرف ته ده د حمات درې پورې. ⑥ په دې کښې د هغه صیدانیانو ټوله

علاقه شامله ده کوم چې د لبنان د غرونو او مسرفات مائم په مینځ
 کنبې د غرونو په مُلک کنبې اوسپړی. کله چې اسرائیلیان مخ په
 وړاندې ځی نو زه به دا ټول خلق وشرم. لکه څنګه چې ما حُکم
 درکړی دے نو ته به هغه مُلک په بنی اسرائیلو باندې تقسیم کړی.
 ⑦ نو اوس دا زمکه په هغه نورو نهو قبیلو او د منسی په نیمه قبيله
 باندې تقسیم کړه چې د هغوی خپل میراث شی.“

د اردن نمرخاته طرف ته علاقې تقسیم کېدل

⑧ د روبین، جاد او د منسی نیمې قبیلې د مخکنبې نه هغه
 زمکه اخستې وه کومه چې موسی، د مالک خدای خدمتګار هغوی
 له ورکړې وه، دا د اردن سیند نمرخاته طرف ته وه. ⑨ د هغوی
 علاقه د ارنون وادی په غاړه تر عروعر او د هغه وادی په مینځ کنبې

ښار پورې خوره شوه او په دې کښې د میدبا نه واخله تر دیون پورې
 ټولې اوچتې علاقې شاملې وې. (۱۰) دا د عمون سرحد پورې لاره او
 هغه ټول ښارونه په کښې شامل وو په کومو باندې چې اموری بادشاه
 سیحون حکومت کړی وو، چې هغه په حسابون کښې بادشاهی
 کړې وه. (۱۱) په دې کښې د جلعادیانو، د جسوریانو او د معکیانو
 علاقې، د حرمون ټول غر او تر سلکه پورې ټول بسن شامل وو. (۱۲)
 په کښې د عوج بادشاهی هم شامله وه کوم چې د رفائیم آخری
 پاتې شوی وو، چې هغه په عستارات او ادرعی باندې بادشاهی
 کړې وه. موسی دې خلقو له شکست ورکړی وو او هغوی یې شړلی
 وو. (۱۳) خو بنی اسرائیلو د جسور او معکه خلق نه وو شړلی، هغوی
 تر اوسه پورې د بنی اسرائیلو سره اوسېږي. (۱۴) موسی د لیوی قبیلې له
 په میراث کښې هیڅ زمکه نه وه ورکړې، لکه څنګه چې مالک
 خدای موسی ته فرمائیلي وو چې لیویانو ته به د خپلې برخې په توګه
 هغه قربانۍ ملاوېږي کومې چې مالک خدای د بنی اسرائیلو خدای
 پاک ته په قربان ګاه باندې سوزولې شی.

د روپين قبيلې ته حواله شوی

مُلک

- ١٥) موسی د هغه مُلک یوه حصه د روپين د قبيلې کورنو له ورکړې وه چې د هغوی میراث شی. ١٦) د هغوی علاقه د ارنون وادی په غاړه د عروعر پورې او د هغه وادی تر مینخ بنار پورې خوره وه او په دې کنبې د میدبا نه گېرچاپره ټولې اوچتې علاقې شاملې وې.
- ١٧) په دې کنبې حسبون او د اوچتې علاقې ټول بنارونه شامل وو یعنې دیبون، بامات بعل، بیت بعل معون، ١٨) یهض، قدیمات، مفعت، ١٩) قریتائم، سبماه او په وادی کنبې په غر باندي ضره سحر، ٢٠) بیت فعور، د پسگه غر بنکته علاقې او بیت یسیموت.
- ٢١) په دې کنبې د اوچتې علاقې ټول بنارونه او د اموری بادشاه سیحون ټول مُلک شامل وو، اموری بادشاه سیحون په حسبون بادشاهی کړې وه. موسی هغه له او دغسې د میدیان دې حکمرانانو

له هم شكست وركړو، ايوى، رقم، صور، حور او ربع. د سيحون په
 ملك كښې دې ټولو بادشاهانو حكومت كړې وو. (۲۲) كوم خلق
 چې بنى اسرائيلو ووژل په هغې كښې د بعور زوى بلعام فال كتونكې
 هم شامل وو. (۲۳) نمرپرواته طرف ته د اردن سيند د روپين قبيلې
 سرحد وو. دا هغه ښارونه او كلې وو چې د روپين قبيلې كورنو له
 وركړې شوي وو چې د هغوى خپل ميراث شى.

د جاد قبيلې ته حواله شوې

علاقه

(۲۴) موسى د هغه ملك يوه حصه د جاد قبيلې كورنو له هم
 وركړې وه چې د هغوى خپل ميراث شى. (۲۵) د هغوى په علاقې
 كښې يعزير او د جلعاد ټول ښارونه، د عروعر پورې د عمونيانو نيم
 ملك شامل وو، كوم چې د ربه نمرخاته طرف ته دى، (۲۶) د هغوى

مُلک د حسبون نه تر رامت مصفاه او بطونيم پورې او د محنايم نه تر
 دبير سرحد پورې خور وو. (۲۷) د اُردن په وادی کنبې په دې کنبې
 بیت هارم، بیت نمره، سُکات، صفون او د حسبون بادشاه سیحون
 باقی پاتې بادشاهی شامله وه. د هغوی نمرپربواته طرف ته سرحد د
 گلیل درياب پورې د اُردن سیند وو. (۲۸) دا هغه بنارونه او کلی وُو
 کوم چې د جاد قبیلې کورنو له ورکړې شوی وُو چې د هغوی خپل
 میراث شی.

د نمرخاته طرف ته منسی

قبیلې ته حواله شوې علاقه

(۲۹) موسی د هغه مُلک یوه حصه د منسی نیمې قبیلې کورنو له

ورکړې وه چې د هغوی خپل میراث شی. (۳۰) د هغوی علاقه تر

محنايم پورې خوره وه او په دې کنبې ټول بسن، د بسن بادشاه

عوج ٽوله بادشاهي او هم داسي په بسن کښي د يائير ټول شپته
کلي هم شامل وو. (٣١) په کښي نيم جلعاد او هم داسي عستارات
او ادري، په بسن کښي د عوج په بادشاهي کښي بنارونه هم
شامل وو. دا ټول د منسي زوي مکير اولاد نيمو کورنو له ورکړي
شوي وو. (٣٢) کله چې موسي د مواب په مېدانونو کښي وو نو هغه
د يريحو نمرخاته طرف ته او د اردن ملک داسي تقسيم کړو. (٣٣)
خو موسي ليو قبيلي له په ميراث کښي هيڅ هم ورنه کړل. ځکه
چې مالک خدای د بني اسرائيلو خدای پاک د هغوي ميراث دے
لکه څنگه چې هغه ورسره وعده کړې وه.

د اردن سيند نمرپرواته طرف ته د علاقې تقسيم

(١) دا هغه حساب کتاب دے چې د اردن سيند نمرپرواته

طرف ته د کنعان مُلک په بنی اسرائیلو باندې څنگه تقسیم شوی وو. الی عزیر امام، د نون زوی یشوع او د بنی اسرائیلو د قبیلو کورنو مشرانو دا په خلقو باندې تقسیم کړو. (۲) لکه څنگه چې مالک خدای موسی له حکم ورکړی وو چې د اردن سیند نمریپواته طرف ته نهه نیمو قبیلو ته د میراث د ملاوېدو دا فېصله دې د پچې په ذریعه وشي. (۳-۴) موسی د اردن نمرخاته طرف ته مُلک د مخکښې نه هغه نورو دوه نیمو قبیلو ته حواله کړی وو. د یوسف اولاد په دوو قبیلو کښې تقسیم وو، منسی او افرائیم. موسی په هغه زمکه کښې لیویانو له هیڅ حصه ورنه کړه. خو هغوی ته د اوسېدو دپاره داسې ښارونه ملاو شول چې د هغوی د څاروو او رمو دپاره پتی په کښې وو. (۵) بنی اسرائیلو هغه زمکه هم هغه شان تقسیم کړه لکه څنگه چې مالک خدای موسی له حکم ورکړی وو.

د حبرون کالب ته ملاوېدل

⑥ يوه ورځ د يهوداه د قبيلې څه خلق په جلجال کښې يشوع

له راغلل. د هغوی نه يو کس د يښه قنزی زوی کالب هغه ته

وفرمائيل، ”تا ته پته ده چې مالک خدای په قادس برنېع کښې د

خدای پاک بنده موسی ته زما او ستا په حقله څه فرمائیلی وو. ⑦

زه د څلوېښتو کالو وم چې کله د مالک خدای خدمت کوونکی

موسی زه د قادس برنېع نه ولېږلم چې د ملک معلومات حاصل کړم.

نو ما هغه له صحیح خبر راوړو. ⑧ کوم سړی چې زما سره تلی وو

نو هغوی زمونږ خلق یږول. خو ما په وفاداری سره د مالک خدای زما

د خدای پاک تابعداری وکړه. ⑨ په هغه وخت موسی ما سره دا

لوظ وکړو چې ما او زما بچو ته به بې شکه دا ملک د میراث په توګه

ملاویږی چې په کوم کښې ما قدم اېښه وو. ⑩ خو اوس ګوره،

چې د کله نه مالک خدای موسی ته داسې فرمائیلی دی نو د هغې

پینځه څلوېښت کاله وشول. دا هغه وخت وو چې کله بنی اسرائیل

په صحرا کښې روان وو او مالک خدای د خپلې وعدې په مطابق تر

نن ورځې پورې زه ژوندی ساتلې يم. ما ته وګوره. زه د پینځه اتیاو

کالو یم (۱۱) او زه نن هم هغه شان تکړه یم چې څنگه په هغه وخت کښې وم چې کله موسی لېږلې وم. زه تر اوسه پورې د جنگ او د باقی نورو کارونو دپاره اوس هم ښه تکړه یم. (۱۲) نو، ما له د غرونو هغه ملک راکړه چې مالک خدای په هغه ورځ زما سره د هغې وعده کړې وه په کومه ورځ چې ما او نورو جاسوسانو خبر راوړو. ما بیا تا ته وویل چې هلته د دېوانو نسل عناقیان د پخو دېوالونو په لویو لویو ښارونو کښې وو. مالک خدای دې زما مل شی او هغوی به زه وشړم، هم هغه شان لکه څنگه چې مالک خدای فرمائیلى دى. “

(۱۳) یسوع د یفنه زوی کالب دپاره برکت وغوښتلو او د حبرون ښار یې ورکړو چې د هغه خپل شی. (۱۴) حبرون تر اوسه پورې د یفنه قنزی د زوی کالب دى، ځکه چې هغه په وفاداری سره د مالک خدای د بنی اسرائیلو د خدای پاک تابعداری کوله. (۱۵) د حبرون ښار منځکښې د قریت اربع په نوم یادېدو، ځکه چې اربع د ټولو نه لوی عناقى وو. نو بیا په هغه ملک کښې جنگونه ختم شول او امن و امان شو.

د يهوداه قبيلې ته حواله شوې

زمکه

① د يهوداه قبيلې کورنو ته د زمکې يوه حصه ملاو شوه چې داسې بيان شوې ده، هغه ملک په جنوب کښې د ادوم د سرحد سره د صين صحرا آخری جنوبی سر ته ورسېدو. ② دا جنوبی سرحد د مالګې درياب د جنوبی سر نه لارو، ③ او په جنوب کښې د لړم درې نه واخله تر صين پورې تلې وو. دا په جنوب کښې د قاديس برنيع نه تلې وو، د حصرون نه تېر وو او ادار ته رسېدلې وو او قرع ته تاو وو، ④ او عضمون ته تلې وو او د مديترانی د سمندر ته د مصر په سرحد باندې په نهر باندې تلې وو، سرحد هلته ختم شوې وو. دا د يهوداه جنوبی سرحد وو. ⑤ نمرخاته طرف ته سرحد يې د مالګې درياب وو، دا تر هغه خليج پورې تلې وو چرته چې د اردن سيند خالی کېږي. شمالي سرحد د هغه حای نه شروع

کبډو، ⑥ چې د بیت-حجلاه پورې خور وو او د هغه غاړې په
 شمالی طرف تلے وو چې د هغې نه د اُردن وادی ښکارېده. بیا دا
 بوھن کانی پورې تلے وو، بوھن د روین زوی وو، ⑦ د مصیبت د
 وادی نه تر دبیر پورې او بیا په شمال کښې د جَلجال طرف ته تاو
 وو، چې مخ یې د وادی جنوبی طرف ته د ادمیم درې ته دے. دا د
 عین شمس د چینو نه عین راجل ته تلے وو، ⑧ کوم چې د غره
 جنوبی طرف ته د هنوم وادی نه تېر شوی وو چرته چې د بیوسیانو
 یروشلم ښار وو. سرحد بیا د هنوم وادی نمرپرېواته طرف ته پاس غر
 ته ختلے وو، چې د رفائیم وادی شمالی سر سره دے. ⑨ د هغه
 حای نه دا د نفتوح چینو ته او بهر د عفرون سره نزدې ښارونو ته تلے
 وو. دا هلته د بعله یعنی قریت یعرب طرف ته تاو وو، ⑩ چرته چې
 دا د ادوم د غرونو مُلک طرف ته د بعله نمرپرېواته طرف ته تاو وو، د
 یعرب یعنی کسلون غره شمالی طرف ته، لاندې بیت شمس ته تلے
 وو او د تمت نه تېر وو. ⑪ سرحد بیا د عقرون شمالی طرف ته
 غره ته تلے وو، د سکرون طرف ته تاو وو، د بعله غر نه تېر وو او

بینی اېل ته تلرے وو. دا د مدیترانی د سمندر سره ختم وو، (۱۲) چې د هغې نه نمرپرېواته طرف ته د مدیترانی سمندر وو. په دې سرحدونو کښې د یهوداه د قبیلو خلق اوسېدل.

د کالب د حبرون او دبیر فتح

کول

(۱۳) لکه څنگه چې مالک خدای یشوع ته حکم کړے وو، د یهوداه د علاقې یوه حصه د یفنه زوی کالب له ورکړے شوې وه. هغه ته حبرون ملاو شو، د هغه ښار نوم قریت اربع وو او اربع د عناقیانو پلار نیکه وو. (۱۴) کالب د عناقیانو هغه اولاد د ښار نه وویستلو، چې د سیسی، اخیمان او تلمی قبیلې وې. (۱۵) د هغې ځای نه هغه لارو چې د دبیر په اوسېدونکو باندې حمله وکړی. هغه ښار مخکښې قریت سفر بللے شو. (۱۶) کالب وفرمائیل، ”زه به خپله

لور عكسه هغه سړی له وركړم چې واده يې كړی چې كوم سړی د
 قريټ سفر په قبضه كولو كښې كامياب شی. “ (۱۷) د كالب وراړه او
 د قنز زوی عتنی اېل هغه ښار قبضه كړو، نو كالب خپله عكسه لور
 هغه ته واده كړه. (۱۸) د واده په ورځ هغې عتنی اېل دې ته رضا كولو
 چې د هغې د پلار نه يو پتړه وغواړی. هغه د خپل خر نه كوزه شوه
 او كالب ترې نه تپوس وكړو چې، ”ته څه غواړې. “ (۱۹) هغې ورته
 ووييل، ”زما سره ښه وكړه، زه د اوبو يو خو چينې غواړم. تا چې ما
 له كومه زمكه راكړې ده هغه په اوچ ملك كښې ده. “ نو كالب
 هغې له بره او ښكته چينې وركړې.

د يهوداه ښارونه

(۲۰) دا هغه زمكه وه چې د يهوداه قبيلې كورنو ته ملاو شوه چې
 د هغوی ميراث شی. (۲۱) په جنوب كښې په آخری سر كښې دا
 ښارونه د هغوی وو، كوم چې د ادوم سرحد سره نژدې وو، هغه دا

وُو، قبضئیل، عدر، یجور، ٢٢ قینه، دیمونه، عدعده، ٢٣ قادیس،
 حصور، ایتان، ٢٤ زیف، ظلم، بعلوت، ٢٥ حصور حدته،
 قریوت حصرون یعنی حصور، ٢٦ امام، سمع، مولاده، ٢٧
 حصار جده، حشمون، بیت فیلط، ٢٨ حصار سعل، بیر سبع، بزوتیاه،
 ٢٩ بعله، عییم، عضم، ٣٠ التولد، کسیل، حُر مه، ٣١ صیقلاج،
 مدمنه، سنسناه، ٣٢ لبوت، سلحیم، عین او رمون، دا تُول
 نهه ویشت بنارونه وُو، چي د دي نه گپرچاپره کلی هم وُو. ٣٣ د
 غرونو په لمنو کنبې دا بنارونه وُو، استال، صُرعا، اسنا، ٣٤ زروح،
 عین جنیم، تفوح، عینام، ٣٥ یرموت، عدولام، شوکه، عزیزه، ٣٦
 شعریم، عدیتیم، جدیره او جدیروتیان، دا خوارلس بنارونه وُو چي د
 هغي نه گپرچاپره کلی وُو. ٣٧ هلته دا بنارونه هم وُو، ضنان،
 حداشه، مجدل جد، ٣٨ دلعان، مصفاه، یقتی ابل، ٣٩ لکیس،
 بُصقت، عجلون، ٤٠ کبون، لحماس، کتلیس، ٤١ جدیروت،
 بیت دجون، نعمه او مقیده، دا شپارس بنارونه وُو، چي د دي نه
 گپرچاپره کلی وُو. ٤٢ هلته دا بنارونه هم وُو، لیناه، عتر، عسن،

٤٣) يفتاح، اسنا، نصيب، ٤٤) قعيله، اكزيب او مريسه، يعني نهه
 بنارونه، چې گېرچاپېره ترې نه كلي هم وو. ٤٥) هلته د عقرون د
 بنارونو او د كلو سره وو، ٤٦) او د عقرون نه د مديتراني د سمندر
 پورې، ٤٧) ٤٧) هلته اشدود او
 غزه، د خپلو وړو بنارونو او كلو سره وو، چې دا د مصر په سرحد
 باندې نهر او د مديتراني د سمندر غاړې ته رسېدلي وو. ٤٨) د غرونو
 په ملك كښې دا وو، سمير، يتير، شوکه، ٤٩) دناه، قریت سفر يعني
 دبير، ٥٠) عناب، استموع، عنيم، ٥١) جشن، حولون او جلوه،
 يوولس بنارونه، چې د دې نه گېرچاپېره كلي وو. ٥٢) هلته عرب،
 دومه، اشعان، ٥٣) ينوم، بيت تفوح، افيقه، ٥٤) حُمطه، حبرون او
 صيعور وو، نهه بنارونه، چې گېرچاپېره ترې نه كلي هم وو. ٥٥) هلته
 دا بنارونه وو، معون، كرمل، زيف، يوطه، ٥٦) يزريعيل، يقديعام،
 زنوح، ٥٧) قين، جبعه او تمت، يعني لس بنارونه، چې گېرچاپېره
 ترې نه كلي هم وو. ٥٨) هلته حلحول، بيت صور، جدور، ٥٩)
 معرات، بيت عنات او التقون وو، شپږ بنارونه، چې گېرچاپېره ترې نه

کلی هم وُو. ٦٠ هلتہ قریت بعل یعنی، قریت یعریم او ربه وُو، دوه
 بنارونه، چې گبرچاپیره ترې نه کلی هم وُو. ٦١ په صحرا کنبی
 بیت اراباه، مدین، سکاکه، ٦٢ نِسان، د مالگی بنار، او عین جدی
 وُو، شپږ بنارونه چې گبرچاپیره ترې نه کلی هم وُو. ٦٣ خو د یهوداه
 خلق د دې قابل نه وُو چې هغه یوسیان وشری کوم یوسیان چې په
 یروشلم کنبی اوسېدل. یوسیان تر اوسه پورې هلتہ د یهوداه د خلقو
 سره اوسیری.

إفرائیم او د نمرپرپواته طرف منسی ته علاقه حواله کپدل

١ د یوسف اولاد ته چې کوم مُلک حواله شومے وو د هغې
 جنوبی سرحد د یریحو سره نزدې د اُردن نه شروع شومے وو، دا هغه
 خائ و و چې د یریحو چینو نمرخاتہ طرف ته وو او صحرا ته تلے

وو. دا د يريحو نه تلرے وو او تر بيت ايل پورې د غرونو مُلك ته ننوتلرے
 وو. ② د بيت ايل نه دا لوز ته تلرے وو او عطارات ادار ته رسېدلرے
 وو، چرته چې اركيان اوسېدل. ③ بيا دا د لاندینی بيت حورون
 پورې، نمرېرېواته طرف ته د يفلیطيانو علاقې ته تلرے وو. دا د هغه
 حای نه جزر ته تلرے وو او د مدیترانی په سمندر باندې ختم وو. ④
 دا زمکه د يوسف اولاد، د افرائیم قبیلو او د نمرېرېواته طرف ته
 منسی ته ملاو شوه چې د هغوی خپل میراث شی.

اِفرائیم

⑤ دا د افرائیم د قبیلې د کورنو علاقہ وه، د هغوی سرحد
 نمرخاته طرف ته د عطارات ادار نه پاسنی بیت حورون ته تلرے وو.
 ⑥ او د هغه حای نه د مدیترانی سمندر ته تلرے وو. مکمتاه د
 هغوی په شمالی طرف باندې وو. هلته نمرخاته طرف ته سرحد د
 تانت سیلا طرف ته تاو وو او د ینوحاه نمرخاته طرف ته تلرے وو.

٧) بيا دا د ينوحاه نه لاندې عطارات او نغراه ته تلے وو، چې يريحو
 ته رسېدلے وو او د اردن سره ختم وو. ٨) نمرېربواته طرف ته سرحد
 د تفوح نه د قاناه نهر ته تلے وو او د مديتراني سمندر سره ختم وو.
 دا هغه ملك وو چې د افرائيم د قبيلې كورنو ته وركړے شوے وو
 چې د هغوى ميراث شى، ٩) چې په كنبې يو خو هغه واړه بنارونه
 او كلې هم شامل وو كوم چې د منسى په سرحدونو كنبې دننه وو،
 خو د افرائيم قبيلې له وركړے شوى وو. ١٠) خو هغوى هغه كنعانيان
 ونه شړل كوم چې په جزر كنبې اوسېدل، نو په دې وجه كنعانيان تر
 اوسه پورې د افرائيميانو سره اوسېري، خو د كنعانيانو نه يې په زور
 كار اخلى.

نمرېربواته طرف ته منسى

١) د نمرېربواته طرف ته د اردن يوه برخه د يوسف مشر زوى
 منسى اولاد خه كورنو ته ملاو شوې وه. د جلعاد پلار مكير، چې د

منسی مشر زوی و هغه یو تکړه فوجی وو، نو په دې وجه جلعاد او
د نمرخاته طرف ته بسن هغه ته حواله شوی وو. ② د اردن

نمرپرپواته طرف ته زمکه د منسی دې باقی پاتې کورنو ته حواله شوې
وه یعنې ابیعزر، حالق، اسری اېل، شکم، جفر او سمیدع. دا د

یوسف زوی منسی نران اولاد وو او هغوی د خپلو کورنو مشران وو.

③ د جفر زوی صلافحاد، چې دې زوی د جلعاد، جلعاد زوی د

مکیر او مکیر زوی د منسی وو، د صلافحاد زامن نه وو، خو صرف
لونه یې وې. د هغوی نومونه محلاه، نوعاه، حجلاه، ملکاه او ترضاه

وو. ④ هغوی الی عزز امام، د نون زوی یشوع او مشرانو له لارې او

ورته یې ووئیل، ”مالک خدای موسی له حکم ورکړو چې مونږ له او

داسې زمونږ نرانو خپلوانو له هم د زمکې یوه برخه راکړی چې زمونږ

میراث شی.“ نو چې څنگه مالک خدای حکم کړی وو هغه ورله د

ترونو سره میراث ورکړو. ⑤ نو په دې وجه منسی ته د اردن نمرخاته

طرف د جلعاد او بسن نه علاوه لس نورې برخې ملاو شوې، ⑥

ځکه چې د منسی قبیلې لونهو ته د خپلو زامنو سره میراث ملاو شو.

نو په دې وجه د جلعاد مُلک د منسی د باقی پاتې اولاد میراث شو.

⑦ د منسی علاقه د آشر نه د شکم نمرخاته طرف ته تر مکمتاه پورې ورسېده. بیا هغه سرحد د جنوب طرف ته لاړو چې په دې کښې د تفوح خلق شامل شی. ⑧ د تفوح نه گېرچاپېره علاقه د منسی وه، خو په سرحد باندي د تفوح بنار، د إفرائیم د اولاد وو.

⑨ بیا سرحد لاندي د قاناه نهر ته تلې وو. د نهر جنوبی طرف ته بنارونه د إفرائیم وو، اگر چې دا د منسی په علاقه کښې وو. د منسی سرحد د نهر شمالی غاړې سره تلې وو او د مدیترانی سمندر سره ختم وو. ⑩ إفرائیم جنوب طرف ته وو او منسی د شمال طرف ته وو او د نمرپرواتة سرحد یې د مدیترانی سمندر وو. آشر شمالی نمرپرواتة طرف ته وو او یساکار شمالی نمرخاته طرف ته وو. ⑪ د یساکار او آشر په علاقه کښې، بیت شان او ابلیمام د منسی وو او تر دور پورې چې د سمندر په غاړه دې او د هغې نه گېرچاپېره بنارونه هم د منسی وو، عین دور، تعنک، مجدو او د دې نه گېرچاپېره بنارونه. ⑫ د منسی خلقو په دې بنارونو کښې اوسېدونکی خلق نه

شول شپړلې، نو په دې وجه کنعانيان هلته په زور اوسېدل. (۱۳) اگر چې کله بنی اسرائیلیان تکره هم شول، نو هغوی بیا هم ټول کنعانيان ونه شپړل، خو کنعانيان یې دې ته مجبور کړل چې په زبردستی ترې نه کار واخلي.

د افرائیم او د نمریربواته طرف ته منسی د نورې زمکې غوښتل

(۱۴) د یوسف اولاد یشوع ته وویل، ”تا مونږ له د ملک صرف یوه برخه ولې راکړې ده چې زمونږ میراث شی؟ مونږ ډېر زیات خلق یو ځکه چې مالک خدای مونږ له برکت راکړې دے.“ (۱۵) یشوع ورته وفرمائیل، ”که تاسو ډېر زیات یی او د افرائیم د غرونو ملک ستاسو دپاره کافی نه وی، نو بیا ځنگلو ته لاړ شی او د فرزیانو او رفائیم په ملک کښې د خپلو ځانونو دپاره زمکه صفا کړئ.“ (۱۶) د یوسف

قبیلې ورته ووئیل، ”د غرونو مُلک هم زمونږ دپاره کافی نه دے، او د مېدانونو او د بیت شان او د دې نه گېرچاپېره بنارونو او د یزرعیل په وادی کښې اوسېدونکي ټول کنعانیان د اوسپنې جنګی گاډی لری.“

①۷ نو یشوع د افرائیم او د نمرپرېواته طرف ته منسی قبیلو ته ووئیل چې، ”په حقیقت کښې تاسو ډېر زیات یئ او تاسو ډېر تکره شوی یئ. تاسو ته به د یوې برخې نه زیاتې برخې ملاوېږی. ①۸ د غرونو مُلک به ستاسو شی، اگر چې دا یو ځنگل دے، تاسو به دا صفا کړئ او د یو سر نه تر بل سره پورې به یې ونیسئ. که کنعانیان هر څومره تکره هم وی او ورسره د اوسپنې جنګی گاډی وی خو تاسو به بیا هم هغوی وشړئ.“

پاتې شوې زمکه تقسیمول

① کله چې هغوی هغه مُلک فتح کړو نو د هغې نه پس، د بنی اسرائیلو ټول قوم په سیلا کښې راغونډ شو او د مالک خدای د

حضور مقدسه خېمه يې ودروله. ② د بنی اسرائیلو اووۀ قبیلې تر اوسه پورې داسې وې چې هغوی ته په هغه مُلک کنبې حصه نه وه حواله شوې. ③ نو یشوع بنی اسرائیلو ته وفرمائیل، ”تاسو به ترڅو پورې دومره انتظار کوئ چې تاسو لار شئ او هغه مُلک ونیسئ کوم چې مالک خُدای ستاسو د پلار نیکۀ خُدای پاک تاسو له درکړې دے؟ ④ تاسو به د هرې قبیلې نه درې سړی خوښ کړئ او زۀ به هغوی ولېږم چې هغه ټوله علاقه وګوری او د دې میراث د تقسیمولو تفصیل راوړی او بیا به هغوی ما له واپس راشی. ⑤ هغه مُلک به په هغوی باندې په اوو برخو کنبې تقسیم شی، یهوداه به د هغې په جنوبی حصه کنبې ایسار شی او یوسف به د هغې په شمالی حصه کنبې ایسار شی. ⑥ د دې اوو حصو د تقسیم یو تفصیل ولیکئ او ما له یې راوړئ. بیا به زۀ ستاسو دپاره د مالک خُدای ستاسو د خُدای پاک په وړاندې د مشورې دپاره ستاسو سره پچه واچوم. ⑦ خو لیویانو ته به ستاسو نورو قبیلو سره د زمکې میراث نه ملاوېږی، ځکه چې د هغوی برخه دا ده چې د مالک خُدای د امامانو په توګه

خِدمت وکړی. او د جاد، روبین او د منسی قبیلو ته به نوره زمکه نه
 ملاویږی ځکه چې د مخکښې نه هغوی ته خپله زمکه د اردن
 نمرخاته طرف ته ملاو شوې ده، کومه چې د مالک خدای خِدمت
 کوونکی موسی هغوی له ورکړې ده. “ (۸) کله چې هغه سړی د
 مُلک کتلو دپاره روان شول نو یشوع ورته وفرمائیل چې، ”داسې به
 وکړی، په هغه ټول مُلک باندې وگرځی او تفصیل یې جوړ کړی او
 بیا ما له واپس راشی. او بیا به زه دلته په سیلا کښې د مالک خدای
 په وړاندې د مشورې دپاره تاسو سره پچه واچوم. “ (۹) نو هغه سړی
 په ټول مُلک باندې وگرځېدل او هغوی د دې بیان ولیکلو چې په اوو
 حصو کښې به یې څنګه تقسیموی او د ښارونو تفصیل یې ولیکلو.
 بیا هغوی واپس یشوع له د سیلا کښې ته لاړل. (۱۰) نو یشوع د
 هغوی دپاره په سیلا کښې پچه واچوله چې د مالک خدای سره
 مشوره وکړی او د بنی اسرائیلو هرې پاتې شوې قبیلې ته یې د زمکې
 خپله خپله برخه حواله کړه.

بنیامین ته حواله شوې علاقه

①۱ اول پچه د بنیامین د قبیلې راوتله. د هغوی زمکه د یهوداه او یوسف قبیلو په مینځ کښې پرته وه. ①۲ په شمال کښې د هغوی سرحد د اردن سره شروع کېدو او بیا د یریحو شمال طرف ته بره ختلې وو او نمر پرېواته طرف ته د بیت آون په صحرا کښې د غرونو په ملک کښې تلې وو. ①۳ هغه سرحد بیا بره د لوز جنوبی طرف ته تلې وو چې د دې بیت ایل نوم هم وو، بیا عطارات ادار ته کوز شوه وو چې د بیت حورون په جنوب طرف په غر باندي وو. ①۴ بیا سرحد په یو بل طرف باندي تلې وو، د دې غره د نمر پرېواته طرف نه جنوبی طرف ته تاو وو او قریت بعل ته تلې وو چې بل نوم یې قریت یعربیم دے، کوم ځای چې د یهوداه د قبیلې دے. دا د نمر پرېواته طرف ته سرحد وو. ①۵ جنوبی سرحد یې د قریت یعربیم په غاړه شروع شوه وو او د نفتوح چینو ته تلې وو. ①۶ بیا دا لاندي د غره لمنو ته کوز شوه وو چې د هنوم وادی ترې نه ښکارېده، دا د

رفائيم وادي شمالي سر سره دے. بيا دا د هنوم په وادي کښې
جنوبي طرف ته، د بيوسيانو په جنوبي غاړه د عين راجل طرف ته تلے
وو. ١٧ بيا دا د عين شمس شمالي طرف ته او بيا جليلوت ته تاو
وو، چې د ادميم درې ته مخامخ دے. سرحد بيا لاندې د بوھن
کاني ته تلے وو، بوھن د روبين زوئ وو. ١٨ او د هغه غاړې شمالي
طرف ته تېر وو چې د اردن وادي ترې نه ښکارېده. دا لاندې وادي
ته ورننوتلے وو، ١٩ د بيت حجله شمالي غاړې نه تېر وو او د
مالکې درياب د شمالي خولې سره ختم وو، په کوم حائي کښې چې
د اردن سيند اوبه ورغورزېږي. دا جنوبي سرحد وو. ٢٠ اردن يې د
نمرخاته طرف ته سرحد وو. دا د هغه ملک سرحدونه وو کوم چې د
بنيامين قبيلې کورنو ته ملاو شو چې د هغوي خپل ميراث شی. ٢١
د بنيامين د قوم د قبيلو ښارونه دا وو، يريحو، بيت حجله، عميق
قصيص، ٢٢ بيت ارباه، صمریم، بيت ايل، ٢٣ عويم، فاره، عفره،
٢٤ کفرالعموني، غفني او جبعه، دا دولس ښارونه وو چې گېرچاپېره
ترې نه کلی هم وو. ٢٥ هلته جبعون، راما، بيروت، ٢٦ مصفاه،

کفیره، موضه، ٢٧ رقم، ارفیل، تراله، ٢٨ ضلع، الف، یوس یعنی
یروشلم، جبعه او قریت یعزیم وو، دا ټول خوارلس بنارونه وو چې
گېرچاپره ترې نه کلی هم وو. دا هغه ملک دے کوم چې د بنیامین
قبیلې کورنو ته ملاو شو چې د هغوی میراث شی.

شمعون ته حواله شوې علاقه

- ١ دوېمه پچه د شمعون قبیلې د کورنو راووتله. دا علاقه د
- یهوداه قبیلې په علاقه کښې دننه وه. ٢ په دې کښې بیرسبع یا
- شیبا، مولاده، ٣ حصارسول، بالا، عضم، ٤ التولد، بیت ایل،
- حرمه، ٥ صقلاج، بیت مرکبوت، حصارسوسه، ٦ بیت لباوت او
- ساروحن شامل وو، دا دیارلس بنارونه وو چې گېرچاپره ترې کلی
- وو. ٧ هلته عین، رمون، عتر، عسن هم وو، دا څلور بنارونه وو،
- چې گېرچاپره ترې نه کلی وو. ٨ په دې کښې هغه ټول کلی
- شامل وو چې تر لرې په جنوب کښې د بعلات بیر یا راما نجب

پورې ښارونه ترې نه تاو وو. دا هغه مُلک وو چې د شمعون قبیلې کورنو ته ملاو شوه وو چې د هغوی خپل میراث شی. ⑨ د یهوداه میراث د ضرورت نه زیات وو نو په دې وجه د هغه علاقې یوه برخه د شمعون قبیلې له ورکړې شوې وه.

زبولون ته حواله شوې علاقه

⑩ درېمه پچه د زبولون قبیلې د کورنو راووتله. هغوی ته چې کومه زمکه ملاو شوه هغه سارید ته رسېدلې وه. ⑪ د مُلک سرحد د هغه حای نمرپړواته طرف مرعله ته تلې وو، چې دباست او د یقنعام نمرخاته طرف ته د نهر سره لگېدو. ⑫ د سارید په بله غاړه دا نمرخاته طرف ته د کسلوت تبور سرحد ته او بیا دبرت او یفیع ته تلې وو. ⑬ دا د هغه حای نه نمرخاته په طرف جات جفر او عته قاضین ته روان وو او د رمون په لاره نیعه ته تاو وو. ⑭ په شمال کښې سرحد د حناتون طرف ته تاو وو او د افتتاح اېل وادی سره ختم

۱۵) په دې کښې قطات، نحلال، سمرون، اداله او بیت لحم شامل وو، دا ټول دولس ښارونه وو، چې گېرچاپېره ترې نه کلی وو. ۱۶) دا ښارونه او د دې کلی په هغه ملک کښې وو کوم چې د زبولون قبیلې ته ملاو شو چې خپل میراث یې شی.

د یساکار قبیلې ته حواله شوې

علاقه

۱۷) په څلورم ځل پچه د یساکار قبیلې د کورنو راووتله. ۱۸) د دې په علاقه کښې، یزرعیل، کسولوت، شونیم، ۱۹) حفاریم، شیون، اناخرات، ۲۰) ربیت، قسیون، ابض، ۲۱) ریمت، عین جنیم، عین حده او بیت فصیص شامل وو. ۲۲) دا سرحد د تبور، شخصومه او بیت شمس سره هم لگېدو او د اردن سره ختم وو. په دې کښې شپاړس ښارونه شامل وو، چې گېرچاپېره ترې نه کلی وو. ۲۳) دا

ښارونه او کلی په هغه مُلک کښې وُو کوم چې د یساکار قبیلې ته
مِلاو شو چې د هغوی میراث شی.

د آشر قبیلې ته حواله شوې

علاقه

٢٤ په پینځم ځل پچه د آشر قبیلې د کورنو راووتله. ٢٥ په دې
کښې د حلقت، حلی، بطن، اکشاف، ٢٦ المُلک، عماد او مسال
علاقې شاملې وې. په نمرپرپواته طرف باندې دا د کرمل او د سیحور
لینات سره لگېدو. ٢٧ چرته چې دا نمرخاته طرف ته تاو وو، نو د
دې سرحد بیت دجون ته تلې وو او د بیت عمیق او نعی اېل د شمال
په لاره دا زبولون او د افتتاح اېل وادی سره لگېدلو. دا په شمال کښې
کابول ته روان وو، ٢٨ عبرون، رحوب، حمون، قاناه او تر صیدا
پورې تلې وو. ٢٩ سرحد بیا د راما طرف ته تاو وو او د پخو دېوالونو

ښار صور ته رسېدلې وو، بيا دا حوسه ته تاو وو او د مديترانې سمندر سره ختم وو. په دې کښې مهلاب، اکزيب، (۳۰) عمه، افیق او رحوب شامل وو، دا دوويشت ښارونه وو، چې گېرچاپره ترې نه کلی وو. (۳۱) دا ښارونه او د دې کلی په هغه ملک کښې وو کوم چې د آشر قبيلې کورنو ته ملاو شو چې خپل ميراث يې شی.

د نفتالی قبيلې ته حواله شوې

علاقه

(۳۲) په شپږم ځل پچه د نفتالی قبيلې د کورنو راووتله. (۳۳) د دې سرحد د حلف نه د ضعنييم د خپړې ونې ته تلې وو، دا ادامی نقب او بينی اېل ته تر لقوم پورې روان وو او دا د اردن سره ختم وو. (۳۴) دا سرحد هلته نمرېبواته طرف ته ازنوت تېور ته تاو وو او د هلته نه حقوق ته تاو وو او په جنوب کښې د زبولون سره، نمرېبواته طرف ته

د آشر سره او نمرخاته طرف ته د اردن سره لگېدو. (۳۵) د پخو
 دېوالونو ښارونه دا وو، صديم، صير، حمات، رقت، كرت، (۳۶)
 ادامه، راما، حصور، (۳۷) قادي، ادري، عين حصور، (۳۸) ارون،
 مجدلا، ايل، حريم، بيت عنات او بيت شمس، دا نولس ښارونه وو،
 چې گېرچاپېره ترې نه كلى وو. (۳۹) دا ښارونه او د دې كلى په هغه
 ملك كښې وو كوم چې د نفتالى قبيلې كورنو ته ملاو شوى وو چې
 د هغوى ميراث شى.

د دان قبيلې ته حواله شوې

علاقه

(۴۰) په اووم ځل پچه د دان قبيلې د كورنو راووتله. (۴۱) په هغې
 كښې دا علاقې شاملې وې، صرعا، استال، عيرشمس، (۴۲) شعلين،
 ايلون، اتلاه، (۴۳) ايلون، تمت، عقرون، (۴۴) التقيه، جبتون، بعلات،

٤٥ يهود، بنی برق، جات رمون، ٤٦ مرے یرقون، رقون او داسې د یافا
 نه گبرچاپیره علاقه هم. ٤٧ کله چې د دان د خلقو نه زمکه لاره،
 نو هغوی لشم ته لارل او حمله یې پرې وکړه. هغه یې قبضه کړو، د
 دې خلق یې ووژل او په مُلک باندې یې خپله دعویٰ وکړه. هغوی
 هلته اوسېدل او د هغه بنار نوم یې د لشم نه دان ته بدل کړو، یعنې
 د خپل پلار نیکه نوم دان یې ورباندې کېښودو. ٤٨ دا بنارونه او د
 دې کلی په هغه مُلک کېښي او کوم چې د دان قبیلې کورنو ته ملاو
 شوی او چې خپل میراث یې شی.

د آخری زمکې حواله کېدل

٤٩ کله چې بنی اسرائیلو د زمکې تقسیمول ختم کړل، نو
 هغوی د نون زوی یشوع له د زمکې یوه حصه ورکړه چې د هغه خپل
 میراث شی. ٥٠ لکه څنګه چې مالک خدای حکم کړی وو،
 هغوی یشوع له هغه بنار ورکړو چې کوم یې غوښته وو، یعنې د

غرونو په مُلک اِفرائيم کښې د تمت سرح ښار هغه بيا جوړ کړو او هغه په کښې اوسېدو. (٥١) اِلی عزرا امام، د نون زوی یشوع، د بنی اسرائیلو د کورنو مشرانو د زمکې دا برخې د پچې په ذریعه حواله کړې او په سیلا کښې یې د مالک خدای سره د مشورې په مطابق د مالک خدای د حضور مقدسې خېمې د دروازې په خوله کښې داسې وکړل، نو په دې طریقه هغوی د زمکې تقسیمول ختم کړل.

د پناه ښارونه

١) نو مالک خدای یشوع ته وفرمائیل (٢) چې، ”بنی اسرائیلو ته ووايه، د پناه دپاره ښارونه خوښ کړئ لکه څنگه چې ما موسی له حُکم ورکړی وو. (٣) کله چې څوک په غلطۍ سره یو کس ووژنی نو هغه کس هغه خدای ته تښتېدلی شی چې د بدل اخستونکو نه په امان کښې وی. (٤) نو هغه کس دې د دې ښارونو نه یو ښار ته وتښتی او د ښار د دروازې سره د جرگې خدای ته دې لار شی او

چې څه شوی وُو نو هغه دې مشرانو ته بیان کړی. نو بیا به هغه کس له اجازت ورکړی چې ښار ته ورننوځی او د اوسېدو دپاره به یو ځای ورکړی، نو هغه به هلته اوسېږی. ⑤ که هغه کس هلته هم ورپسې لاړ شی چې کوم بدل اخستل غواړی، نو د هغه ښار خلق دې هغوی هیڅکله هغه ته نه حواله کوی. د ښار خلق به یې خامخا بچ کوی ځکه هغه به قصداً نه بلکې په غلطۍ سره کس وژلې وی. ⑥ هغه به تر هغې پورې په هغه ښار کښې ایسار وی چې تر کومې پورې هغه مشر امام ژوندی وی او د هغه سره عوامی عدالت وشي. بیا دې هغه په خپل ښار کښې کور ته واپس لاړ شی، د کوم نه چې هغه راتښتېدلې وی. “ ⑦ نو هغوی د اردن نمرپرېواته طرف ته د نفتالی غرونو په مُلک کښې د کلیل قادس خوښ کړو، د افرائیم غرونو په مُلک کښې شکم، او د یهوداه غرونو په مُلک کښې یې حبرون خوښ کړو. ⑧ هغوی د اردن نمرخاته طرف ته، د یریحو نمرخاته طرف ته د صحرا په اوچت ځای باندې او د روین په علاقه کښې بصر خوښ کړو، د جاد په علاقه جلعاد کښې رامات، د

منسی په علاقه کښې او په بسن کښې یې جولان خوښ کړو. ①

دا د ټولو بنی اسرائیلو او د پردی ملک هغه ټولو مسافرو دپاره د پناه ښارونه وو کوم مسافر چې د هغوی سره اوسېدل. هر چا به چې هم په غلطۍ سره یو کس وژلې وو نو هغه ته به د هغه کس نه په هغه ښارونو کښې پناه ملاوېده چا به چې بدل اخستل غوښتل، چې ترڅو پورې په هغه باندې په عوامی عدالت کښې فېصله نه وه شوې نو هیڅ څوک به نه شول وژلې.

د لیویانو ښارونه

① د لیوی قبیلې د کورنو مشران الی عزرا امام، د نون زوی یشوع او د ټولو بنی اسرائیلو د قبیلو مشرانو له لارل. ② هلته د کنعان په ملک سیلا کښې مشرانو هغوی ته ووئیل، ”مالک خدای د موسی په ذریعه حکم کړې دے چې مونږ له به د اوسېدو دپاره ښارونه راکولې شی او داسې د دې نه گېرچاپېره زمونږ د څاروو دپاره به د څرن زمکه

راکولرے شی. “ ③ نو د مالک خُدائ د حُکم په مطابق بنی اسرائیلو
 د خپلو علاقو نه لیویانو له خاص بنارونه او د خرن زمکې ورکړې. ④
 ورومبی بنارونه د لیوی خاندان د قُہات قبیلو ته حواله کړے شول.
 هغه خاندان کوم چې د هارون امام اولاد وُو هغوی ته د یهوداه،
 شمعون او بنیامین د علاقو نه دیارلس بنارونه حواله کړے شول. ⑤
 د قُہات باقی پاتې قبیلې ته د اِفرائیم، دان او نمرپرہواته طرف ته
 منسی د علاقو نه لس بنارونه حواله کړے شول. ⑥ د جیرسون
 قبیلې ته د یساکار، آشر، نفتالی او نمرخاتہ طرف ته منسی د علاقو
 نه دیارلس بنارونه حواله کړے شول. ⑦ د مراری قبیلې کورنو ته د
 روین، جاد او زبولون علاقو نه دولس بنارونه حواله کړے شول. ⑧
 بنی اسرائیلو د پچې په ذریعه دا بنارونه او د دې د خرن زمکې
 لیویانو ته حواله کړې، هم هغه شان چې خنګه مالک خُدائ د
 موسیٰ په ذریعه حُکم کړے وو. ⑨ دا د هغه بنارونو نومونه دی کوم
 چې د یهوداه او شمعون د علاقو نه ورکړے شوی وُو، ⑩ دا د
 هارون اولاد له ورکړے شوی وُو چې هغوی د قُہات قبیلہ وه، چې

هغوی د لیویانو اولاد وو، ځکه چې اول هغوی ته علاقه حواله کولې شوه. (۱۱) هغوی له د قریت اربع بنار ورکړې شو (اربع د عناق پلار وو)، اربع اوس حبرون بللې شی، دا د یهوداه د غرونو په ملک کنبې دے، د دې سره د دې نه گېرچاپیره د څرن زمکه هم ورکړې شوه. (۱۲) خو د هغه بنار پتی او نزدې کلی د مخکنبې نه د یفنه زوی کالب له په میراث کنبې ورکړې شوی وو. (۱۳) دا بنارونه سره د څرن د زمکې د هارون امام اولاد ته حواله شوی وو، حبرون کوم چې د پناه بنار وو، او لېناه، (۱۴) یتیر، استموع، (۱۵) حولون، دیر، (۱۶) عین، یوطه او بیت شمس، چې د دې سره د څرن زمکې هم وې، نهه بنارونه د یهوداه او شمعون دواړو قبیلو نه ورته حواله کړې شوی وو. (۱۷) د بنیامین د علاقې نه هغوی له څلور بنارونه ورکړې شوی وو، جبعون، جبعه، (۱۸) عنتوت او د علمون بنارونه، چې د دې سره د څرن زمکې هم وې. (۱۹) ټول دیارلس بنارونه، سره د څرن د زمکې د هارون اولاد امامانو له ورکړې شوی وو. (۲۰) د لیوی قبیلې د قُهاټ قبیلې نورو کورنو ته د افرائیم د علاقې نه څه بنارونه حواله کړې

شوی وُو. ٢١ هغوی له څلور ښارونه ورکړې شوی وُو، شکم او د
 اِرائیم د غرونو په مُلک کښې د دې د څرن زمکه (شکم د پناه یو
 ښار وو)، جزر، ٢٢ قَبْضِیم او د بیت حورون ښارونه، چې د څرن
 زمکې د دې سره وې. ٢٣ د دان د علاقې نه هغوی له څلور ښارونه
 ورکړې شوی وُو، التقیه، جبتون، ٢٤ ایالون او جات رِمون، چې د
 څرن زمکې ورسره وې. ٢٥ د نمرپرېواته طرف ته منسی د علاقې نه
 هغوی له دوه ښارونه ورکړې شوی وُو، تعنک او جات رِمون، چې د
 څرن زمکې ورسره وې. ٢٦ د قُهاټ قبیلې کورنو ته ټول لس ښارونه
 ملاو شول، چې د څرن زمکې ورسره وې. ٢٧ د لیوی قوم یوې بلې
 قبیلې جیرسون ته د نمرخاته په طرف منسی د علاقې نه دوه ښارونه
 ملاو شول یعنې په بسن کښې جولان، چې د پناه یو ښار وو او
 بعستراه، چې د څرن زمکې ورسره وې. ٢٨ د یساکار د علاقې نه
 هغوی ته څلور ښارونه ملاو شول، قِسیون، دبرت، ٢٩ یرموت او
 عین جنیم، چې د څرن زمکې ورسره وې. ٣٠ د آشر د علاقې نه
 هغوی ته څلور ښارونه ملاو شول، مسال، عبدون، ٣١ حلقټ او

رحوب چې د خرن زمکې ورسره وې. (۳۲) د نفتالی د علاقې نه
 هغوی ته درې ښارونه ملاو شول، په گلیل کښې قادس، چې د پناه
 یو ښار وو او د خرن زمکې ورسره وې، حمات دور او قرتان چې د
 خرن زمکې ورسره وې. (۳۳) د جیرسون قبیلې مختلفو کورنو ته ټول
 دیارلس ښارونه ملاو شول چې د خرن زمکې ورسره وې. (۳۴) د لیوی
 قبیلې د مراری پاتې قبیلې ته د زبولون علاقې نه څلور ښارونه ملاو
 شول، یقنعام، قرتاه، (۳۵) دمنه او نحلال چې د خرن زمکې ورسره
 وې. (۳۶) د روبین علاقې نه هغوی ته څلور ښارونه ملاو شول، بصر،
 یهض، (۳۷) قدیمات او مفعت چې د خرن زمکې ورسره وې. (۳۸) د
 جاد قبیلې نه هغوی ته څلور ښارونه ملاو شول، په جلعاد کښې
 رامات، چې د پناه یو ښار وو، چې د خرن زمکې ورسره وې،
 محنايم، (۳۹) حسبون او یعزیر چې د خرن زمکې ورسره وې. (۴۰) نو د
 مراری قبیلې ته ټول دولس ښارونه حواله شوی وو. (۴۰-۴۱) د بنی
 اسرائیلو د خپل ملک نه ټول اته څلوېښت ښارونه لیویانو له ورکړې
 شوی وو چې د هغې نه گېرچاپېره د خرن زمکې وې.

د بنی اسرائیلو مُلک نیول

٤٣) نو مالک خُدای بنی اسرائیلو له هغه ټول مُلک ورکړو د کوم

بې چې د هغوی پلار نیکه سره د ورکولو لوظ کړی وو. کله چې

بنی اسرائیلو دا مُلک قبضه کړو، نو هغوی هلته په هغه مُلک کښې

دېره شول. ٤٤) مالک خُدای هغوی له هم هغه شان د هر طرف نه

امن ورکړی وو، لکه څنگه چې هغه د هغوی د پلار نیکه سره لوظ

کړی وو. د هغوی یو دشمن هم د هغوی مقابله نه شوه کولې ځکه

چې مالک خُدای هغوی له په ټولو دشمنانو باندې فتح ورکړې وه.

٤٥) مالک خُدای چې د بنی اسرائیلو سره څومره وعده کړې وې نو

په هغې کښې یوه هم نه وه ناکامه شوې او ټولې یې پوره کړې وې.

د حضرت یشوع د خه قبیلو

رخصتول

- ① بیا یشوع د روبین، جاد او د نمرخاته طرف منسی قبیلې خلق راغونډه کړل. ② او یشوع ورته وفرمائیل، ”تاسو هغه هر خه کړی دی چې د مالک خدای خدمت کوونکی موسی د خه کولو حکم درکړی دے او تاسو زما ټول حکمونه منلی دی. ③ په دې ټولو وختونو کښې تاسو یو ځلې هم د خپلو بنی اسرائیلو سره بې وفائی نه ده کړې. تاسو د مالک خدای د خپل خدای پاک حکم ښه منلے دے. ④ نو چې څنگه هغه وعده کړې ده، مالک خدای ستاسو خدای پاک ستاسو خپلو بنی اسرائیلو له آرام درکړی دے. نو په هغه ملک کښې واپس خپلو کورونو ته لاړ شئ، کوم ملک چې د اردن نمرخاته طرف ته دے، هغه ملک چې د مالک خدای خدمت کوونکی موسی درکړی دے. ⑤ خیال کوئ چې هغه قانون پوره

ومنى چې موسى د هغې حُکم درکړې دے يعنې د مالک خُداى د
 خپل خُداى پاک سره مينه کوئ، د هغه حُکمونو منئ، د هغه وفادار
 اوسئ او د زړه د اخلاصه د هغه خِدمت کوئ. “ (۸-۶) يشوع د خپل
 برکت سره او د دې خبرو سره هغوى واپس خپلو کورونو ته ولېږل،
 ”تاسو خپلو کورونو ته ډېر مالداره واپس روان يئ او ډېر خاروى،
 سپين زر، سره زر، زېر، اوسپنه او ډېرې جامې درسره دى. تاسو چې
 د خپلو دشمنانو نه خه اخستى دى نو د هغې نه د خپلو قبيلو خلقو
 له حصه ورکړئ. “ او هغوى کورونو ته لاړل. موسى د اردن نمرخاته
 طرف ته زمکه د منسى نيمې قبيلې له ورکړې وه، خو يشوع د منسى
 باقى نيمې قبيلې له د نورو قبيلو سره د اردن نمرپرېواته طرف ته زمکه
 ورکړه. (۹) د روبين، جاد او نمرخاته طرف ته منسى قبيلو خلق واپس
 خپلو کورونو ته لاړل. هغوى پاتې بنى اسرائيل د کنعان په مُلک سيلا
 کنبې پرېښودل او خپل مُلک جلعاد ته يې سفر شروع کړو، دا مُلک
 هغوى د هغه حُکم په مطابق نيولے وو چې مالک خُداى د موسى په
 ذريعه کړے وو.

د اردن سره قربان گاه

- ⑩ خو په کوم وخت کښې چې هغوی لا په کنعان کښې وو او چې کله هغوی د اردن سره نزدې جلیلوت نومې ځای ته راغلل، نو د روبین، جاد او د منسی نیمې قبیلې سرې هلته د دې دپاره ایسار شول چې یوه لویه او د شان و شوکت والا قربان گاه جوړه کړي. ⑪
- باقی بنی اسرائیلو ته وویلې شول چې، ”واورئ، د روبین، جاد او د منسی نیمې قبیلې کنعان ملک ته ننوتلو په ځای کښې، زمونږ په طرف باندې د اردن سیند سره یوه قربان گاه جوړه کړې ده.“ ⑫ کله چې بنی اسرائیل د دې نه خبر شول، نو د سیلا سره ټول قوم د دې دپاره راغونډ شو چې د نمرخاته طرف ته قبیلو خلاف جنگ وکړي.
- ⑬ نو بنی اسرائیلو د الی عزرا امام زوی فینحاس د جلعاد په ملک کښې د روبین، جاد او د نمرخاته طرف منسی قبیلې خلقو له ولېرلو.
- ⑭ بیا لس مشران د فینحاس سره لاړل، چې هر یو د بنی اسرائیلې قبیلې مشر وو او هر یو په قبیلو کښې د کورنو مشر وو. ⑮ هغوی په

جِلعاد کښې د روښن، جاد او د منسې نيمې قبيلې خلقو له راغلل او ورته يې ووئيل چې، (۱۶) ”د مالک خُداي ټول قوم تپوس کوی چې تاسو د مالک خُداي د بنی اسرائیلو د خُداي پاک خلاف دا عمل ولې کړې دے؟ چې دا قربان گاه تاسو د خُان دپاره جوړه کړې ده نو د مالک خُداي خلاف مو بغاوت کړې دے او تاسو د هغه په لاره نه یی روان. (۱۷) په فعور کښې زمونږ هغه گناه درته ياده ده خه، چې په کوم وخت کښې مالک خُداي په خلقو وبا راوستله؟ مونږ د هغې په وجه تر اوسه پورې په تکليف کښې یو. ولې هغه گناه کافی نه وه خه؟ (۱۸) تاسو اوس د هغه په لاره د تلو نه انکار کوئ خه؟ که تاسو نن د مالک خُداي خلاف سرکشی وکړه، نو سبا به هغه د بنی اسرائیلو ټول قوم ته په قهر وی. (۱۹) نو بیا، که ستاسو مُلک د عبادت دپاره ښه نه وی، نو د مالک خُداي مُلک ته ورننوځئ، چرته چې د هغه مقدسه خېمه ده. زمونږ په مینځ کښې په خه زمکه باندې دعوی وکړئ. خو د مالک خُداي خلاف سرکشی مه کوئ او نه چې مونږ سرکشه کړئ چې د مالک خُداي زمونږ د خُداي پاک د

مالک خُدای د بنی اسرائیلو د خُدای پاک سره هیخ کار نشته. (۲۵)
 هغه زمونږ او ستاسو یعنی د روبین او جاد خلقو په مینخ کښې د
 اُردن د حد پوله جوړه کړه. ستاسو د مالک خُدای سره هیخ کار
 نشته. نو بیا کېدے شی چې ستاسو اولاد زمونږ اولاد د مالک
 خُدای د عبادت نه منع کړی. (۲۶) نو مونږ قربان گاه د نذرانو سوزولو
 او پیش کولو دپاره نه ده جوړه کړې، (۲۷) بلکې د دې دپاره مو جوړه
 کړه چې دا زمونږ او ستاسو او زمونږ نه پس د نسلونو دپاره یو یادگار
 وی، چې مونږ بې شکه د مالک خُدای د مقدسې خېمې په
 مخکښې د هغه عبادت کوو او هغه ته خپلې نذرانې وسوزوو او
 قربانۍ او د سلامتۍ نذرانې پیش کوو. نو داسې ستاسو اولاد به دا
 خبره نه کوی چې د مالک خُدای سره زمونږ هیخ کار نشته. (۲۸)
 زمونږ خیال دا وو، که چرې داسې وشول، نو زمونږ اولاد به وائی
 چې گورئ، زمونږ پلار نیکه هم هغه شان قربان گاه جوړه کړې ده
 لکه څنگه چې د مالک خُدای قربان گاه ده، دا د سوزېدونکو نذرانو
 او قربانو دپاره نه ده بلکې دا زمونږ او ستاسو د خلقو دپاره یو یادگار

دے. ۲۹) مونږ به بېخي د مالک خدای خلاف سرکشی نه کوو او نه به د هغه نه اوږو چې د نذرانو د سوزېدو او غلې او د قربانو پېش کولو دپاره يوه قربان گاه جوړه کړو. کومه قربان گاه چې د مالک خدای زمونږ خدای پاک د حضور خېمې په مخکښې ولاړه ده نو صرف هغه به د دې دپاره استعمالولې شي. ۳۰) فينحاس امام او د قوم هغه لس مشران سړي کوم چې د هغه سره وو، د نمرپرېواته طرف ته د قبيلو د کورنو مشران د روبين، جاد او د منسی نيمې قبيلې د خبرو نه خبر شول، نو هغوی خوشحاله شول. ۳۱) د الی عزرا امام زوی فينحاس هغوی ته ووييل، ”اوس مونږ ته پته ده چې مالک خدای زمونږ مل دے. تاسو د هغه خلاف سرکشی ونه کړه، نو داسې تاسو بنی اسرائيل د مالک خدای د سزا نه بچ کړل. ۳۲) بيا فينحاس او مشران د جلعاد په ملک کښې د روبين او جاد د خلقو نه روان شول او واپس په کنعان کښې د بنی اسرائيلو خلقو له لارل او هغوی يې خبر کړل. ۳۳) بنی اسرائيل خوشحاله وو او د خدای پاک ثناء صفت يې کولو. هغوی جنگ له د تلو او هغه خبرې

پرېښودې چې هغه مُلک به تباہ کړو چرته چې د روښن او جاد خلق اوسېږي. (۳۴) د روښن او جاد خلقو ووئيل، ”دا قربان گاه زمونږ ټولو دپاره يو يادگار دے چې مالک خُدائ، خُدائ پاک دے.“ نو هغوی په دې باندې ”يادگار“ نوم کېښودو.

د يشوع آخري تقرير

① ډېره موده وروستو مالک خُدائ بنی اسرائیلو له د هغوی گېرچاپېره دشمنانو نه امن ورکړو. په هغه وخت کېښې يشوع ډېر بوډا وو، ② نو هغه ټول بنی اسرائیل، مشران، مالکان، قاضيان او د خلقو آفسران راوغوښتل او ورته يې ووئيل، ”زه اوس ډېر بوډا شوم يم. ③ تاسو هغه هر څه ليدلی دی چې مالک خُدائ ستاسو خُدائ پاک د دې ټولو قومونو سره ستاسو دپاره کړی دی. مالک خُدائ ستاسو خُدائ پاک ستاسو دپاره جنگ کوی. ④ ما ستاسو قبيلو ته د هغه قومونو مُلک حواله کړم دے چې خپل ميراث يې

شی کومو قومونو چې شکست نه دے خوړلے او ورسره د هغه ټولو
 قومونو چې ما د مخکښې نه فتح کړی دی، چې هغوی د نمرخاتۀ
 طرف ته د اردن سیند نه واخله د نمرپرېواتۀ طرف ته د مدیترانی
 سمندر پورې دی. ⑤ مالک خدای ستاسو خدای پاک به هغه پاتې
 شوی قومونه ستاسو نه په شا کړی او چې تاسو مخ په وړاندې خئی نو
 هغوی به وشړی. د هغوی ملک به ستاسو شی، هم هغه شان لکه
 خنګه چې مالک خدای ستاسو خدای پاک وعده کړې ده. ⑥ نو
 پام کوئ چې هغه هر څه ومنی او هغه هر څه وکړی کوم چې د
 موسی د شریعت په کتاب کښې لیکلے شوی دی او د هغې نه یو
 طرف ته هم مه اوړی. ⑦ نو بیا به تاسو د هغه خلقو سره کار نه
 لرئ کوم چې ستاسو سره پاتې وی، نه به د هغوی د معبودانو نومونه
 په ژبه راولی، او نه به دا نومونه د قسم دپاره استعمالوی، نه به د هغه
 معبودانو عبادت کوئ او نه به ورته سجده لگوئ. ⑧ د دې په
 خای، د مالک خدای هم هغه شان وفادار اوسئ، لکه خنګه چې تر
 اوسه پورې وفادار یئ. ⑨ چې تاسو مخ په وړاندې تلئ نو مالک

خُځدائ لوی لوی او تکره قومونه شپلی دی او تر اوسه پورې شوک د
دې قابل نه دی چې ستاسو خلاف ودریږي. (۱۰) ستاسو هر یو کس
زر سرو له منډه ورکولې شی، ځکه چې مالک خُځدائ ستاسو خُځدائ
پاک ستاسو دپاره جنگ کوی، هم هغه شان لکه څنگه چې هغه
وعدہ کړې ده. (۱۱) نو بیا کوشش کوی چې د مالک خُځدائ خپل
خُځدائ پاک سره مینه وکړي. (۱۲) که تاسو بې وفا شی او د هغه قومونو
سره اتحاد وکړي کوم قومونه چې تر اوسه پورې ستاسو سره پاتې دی
او د هغوی سره ودونه وکړي، (۱۳) نو تاسو یقین وکړي چې کله تاسو
منځ په وړاندې ځي نو مالک خُځدائ ستاسو خُځدائ پاک به نور هغه
قومونه ونه شري. او هغوی به ستاسو دپاره د دام یا د کندي په شان
خطرناک وی او د کورې په شان به داسې دردناک وی لکه چې
ستاسو ملا ورباندې ووهلې شی او یا چې ازغی ستاسو سترگې ړندي
کړي. او دا به په هغه وخت ختم شی چې ستاسو یو کس هم په
دې بنائسته ملک کښې پاتې نه شی هغه ملک چې مالک خُځدائ
ستاسو خُځدائ پاک تاسو له درکړې دے. (۱۴) اوس زما د مرگ وخت

نزدې دے او تاسو هر يو کس د زړه د کومې نه خبر يئ چې مالک
 خدائ ستاسو خدائ پاک چې هره يوه وعده کړې ده نو هغه يې
 پوره کړې ده، داسې يوه وعده هم نشته چې پوره شوې نه وي. (۱۵)

خو لکه څنگه چې هغه کومه وعده کړې ده او هره يوه يې پوره
 کړې ده، نو داسې که تاسو د هغه نافرمانی وکړئ نو خدائ پاک به
 هغه افتونه هم راولي. تاسو به تباه کړي او د هغه ښه ملک نه به مو
 ورک کړي کوم ښه ملک چې مالک خدائ ستاسو خدائ پاک تاسو
 له درکړې وو. (۱۶) که تاسو هغه لوظ مات کړئ چې مالک خدائ
 ستاسو خدائ پاک د هغې سر ته رسولو حکم درکړې دے او تاسو
 د نورو معبودانو خدمت او عبادت وکړئ، نو بيا به هغه په خپله غصه
 کښې تاسو له سزا درکړي، نو ډېر زر به ستاسو يو کس هم په دې
 ښه ملک کښې پاتې نه شي چې کوم هغه درکړې دے.

د حضرت یشوع په شکم کښې خلقو ته تقریر کول

① یشوع په شکم کښې د بنی اسرائیلو ټولې قبیلې راغونډې

کړې. هغه مالکان، مشران، قاضیان او د بنی اسرائیلو آفسران

راوغوښتل او هغوی د خدای پاک حضور ته راغلل. ② یشوع خلقو

ته وفرمائیل، ”مالک خدای د بنی اسرائیلو خدای پاک داسې فرمائی

چې، ډېر وخت مخکښې، ستاسو پلار نیکه، سره د ابراهیم او نهور

د پلار تارح، د فرات سیند نه اخوا اوسېدل او هغوی د نورو معبودانو

عبادت کولو. ③ بیا ما ستاسو پلار نیکه ابراهیم د فرات سیند نه

اخوا ملک نه روان کړو او د کنعان په ټول ملک کښې مې وگرځولو.

ما هغه له ډېر اولاد ورکړو. ما هغه له اسحاق ورکړو، ④ او اسحاق

له مې یعقوب او عیسو ورکړل. ما عیسو له د ادوم د غرونو ملک

ورکړو چې خپل میراث یې شی، خو ستاسو پلار نیکه یعقوب او د

هغه بچی لاندې مصر ته لاړل. ⑤ ما بیا موسی او هارون ولېږل او په مصر باندې مې لوی افتونه راوستل او د هغې نه پس ما تاسو راوویستلئ. ⑥ ما ستاسو پلار نیکه د مصر نه راوویستل او مصریان د جنگی گاډو او په آسونو سوارو کسانو سره په هغوی پسې وؤ. خو کله چې ستاسو پلار نیکه بحر قزیم ته ورسېدل ⑦ نو هغوی ما ته د مدد دپاره فریاد وکړو او ما د هغوی او د مصریانو په مینځ کښې تیاره راوستله. ما مصریان په سمندر لاهو کړل او هغوی مې ورډوب کړل. تاسو په خپلو سترگو ولیدل چې ما په مصر څه کړی دی. تاسو تر ډېره وخته پورې په هغه بیابان کښې اوسېدئ. ⑧ بیا ما تاسو د اموریانو ملک ته راوستلئ، کوم چې د اردن نمرخاته طرف ته اوسېدل. هغوی ستاسو سره جنگ وکړو، خو ما تاسو له په هغوی باندې فتح درکړه. تاسو د هغوی ملک قبضه کړو او چې تاسو مخ په وړاندې تلئ نو هغوی مو تباہ کول. ⑨ بیا د موآب بادشاه صفور زوی بلق ستاسو خلاف جنگ وکړو. هغه د بعور زوی بلعام راوغوښتو او ورته یې ووئیل چې په تاسو لعنت ووائی. ⑩ خو ما بلعام ته غوږ

نه نیولو، نو حُکله هغه تاسو له برکت درکړو، او داسې ما تاسو د بلق
 نه بچ کړئ. (۱۱) تاسو د اُردن نه پورې وتئ او یریحو ته راغلی. د
 یریحو سړو ستاسو خلاف جنگ وکړو، هم هغه شان چې څنگه
 اموریانو، فرزینانو، کنعانیانو، حِتیانو، جرجاسیانو، جویانو او یوسیانو
 کړی وو. خو ما تاسو له په هغه ټولو باندې فتح درکړه. (۱۲) چې
 تاسو مخ په وړاندې تلئ نو ما هغوی د دې دپاره په وارخطایی آخته
 کړل چې هغه دوه اموری بادشاهان وشرم، دا کار ستاسو د تُورو او
 لیندو په ذریعه نه وو شوی. (۱۳) ما تاسو له یو داسې زمکه درکړه
 چې تاسو هیڅکله کړلې نه وه او داسې ښارونه مې درکړل چې تاسو
 جوړ کړی نه وو. اوس تاسو هلته اوسېږئ او د هغه باغونو نه انګور
 خورئ چې تاسو کړلی نه دی او د هغه ونو نه د زیتونو مپوه خورئ
 چې تاسو کړلی نه دی. “ (۱۴) نو یسوع فرمائیل چې، ”د مالک
 خدای نه یرېږئ او په اخلاص او ایماندارۍ سره د هغه خدمت
 وکړئ. او د هغه معبودانو نه ځان خلاص کړئ چې ستاسو پلار نیکه
 په مسوپتامیه او مصر کښې د هغوی عبادت کولو او صرف د مالک

خُدائِ خِدْمَتِ كَوِي. (۱۵) كَه سَتاسو زِرَّه نَه كِيرِي چِي د هَغَه

خِدْمَتِ وِكْرِي، نو نِن دا فِصْلَه وِكْرِي چِي د چَا خِدْمَتِ بَه كَوِي، د

هَغَه مَعْبُودَانُو چِي سَتاسو پَلَار نِيكَه پَه مَسُوپَتَامِيَه كِنْبِي د هَغَوِي

عِبَادَتِ كُولُو يَا د امُورِيَانُو د مَعْبُودَانُو، چِي د چَا پَه مُلْكِ كِنْبِي تَاسُو

اوس اوسِپَرِي. خو پَاتِي شوه زَمَا او زَمَا د خَانْدَانِ خَبْرَه، نو مُونِرِ بَه د

مَالِكِ خُدَائِ خِدْمَتِ كُوو. (۱۶) خَلْقُو وَرْتَه پَه جَوَابِ كِنْبِي وَوَيْلِ،

”مُونِرِ بَه هِيخَكَلَه مَالِكِ خُدَائِ نَه پَرِبَرْدُو چِي د نورو مَعْبُودَانُو عِبَادَتِ

وِكُرُو. (۱۷) مَالِكِ خُدَائِ زَمُونِرِ خُدَائِ پَاكِ زَمُونِرِ پَلَار نِيكَه او مُونِرِ پَه

مِصْرِ كِنْبِي د غَلَامِي نَه رَاوَوِيسْتَلُو او چِي هَغَه كَوْمِي مَعْجَزِي كُولِي

نو هَغَه مَوِ وِلِيدَلِي. چِي مُونِرِ د هَرِ يُو قَوْمِ نَه هَم تَبْرِبَرْدُو او هَرِ خَائِ لَه

هَم تَلُو نو هَغَه مُونِرِ پَه حِفَاظَتِ كِنْبِي سَاتَلُو. (۱۸) كَلَه چِي مُونِرِ دِي

مُلْكِ تَه مَخِ پَه وَرَانْدِي تَلُو، نو مَالِكِ خُدَائِ هَغَه تُولِ امُورِيَانِ وَشِرِلِ

كَوْمِ چِي دِلْتَه اوسِپَدَلِ. نو خَكَه مُونِرِ بَه هَم د مَالِكِ خُدَائِ خِدْمَتِ

كُوو، هَغَه زَمُونِرِ خُدَائِ پَاكِ دِي. (۱۹) يَشُوعِ خَلْقُو تَه وَفْرَمَائِيلِ،

”خو كِهْدِي شِي چِي تَاسُو د دِي قَابَلِ نَه شِي چِي د مَالِكِ خُدَائِ

خِدمت وکړئ. هغه یو مقدس او غیرتی خُدای پاک د مے او هغه به ستاسو گناهونه نه معاف کوی، (۲۰) او که تاسو هغه پرېږدئ او د پردو معبودانو خِدمت وکړئ، نو هغه به ستاسو خِلاف شی او تاسو له به سزا درکړی. هغه به تاسو تباہ کړی، اگر چې هغه ستاسو سره مخکښې ښه هم وو. “ (۲۱) نو خلقو یشوع ته ووئیل، ”نه، مونږ به د مالک خُدای خِدمت کوو. “ (۲۲) یشوع هغوی ته وفرمائیل، ”تاسو په خپله د دې حقیقت گواهان یئ چې تاسو د مالک خُدای خِدمت خوښ کړم د مے. “ هغوی ووئیل، ”آو، مونږ د دې خبرې گواهان یو. “ (۲۳) نو یشوع ورته وفرمائیل، ”تاسو سره چې کوم پردی بُتان دی نو د هغې نه ځان خلاص کړئ، نو داسې به تاسو د مالک خُدای د بنی اسرائیلو د خُدای پاک سره وفادار اوسئ. “ (۲۴) بیا خلقو یشوع ته ووئیل، ”مونږ به د مالک خُدای د خپل خُدای پاک خِدمت کوو. مونږ به د هغه حُکمونه منو. “ (۲۵) نو په هغه ورځ یشوع د خلقو سره یو لوظ وکړو او هلته په شکم کښې هغه ورته قانون او اصول وښودل. (۲۶) یشوع دا حُکمونه د خُدای پاک د شریعت په کتاب کښې

ولیکل. بیا هغه یو لوی کانیه واخستلو او د مالک خدای په مقدس
 خای کنبی یې د خپری د ونې لاندې ودرولو. (۲۷) هغه ټولو خلقو ته
 وفرمائیل، ”دا کانیه به زمونږ گواه وی. دې کانیه هغه ټولې خبرې
 اوربدلې دی کومې چې مالک خدای مونږ سره کړې دی. نو دا به
 ستاسو خلاف یو گواه وی، چې د خدای پاک خلاف د سرکشی نه
 مو وساتی.“ (۲۸) بیا یشوع خلق ولېږل او هغوی ټول د هغه ملک
 خپلې برخې ته راواپس شول.

د حضرت یشوع او الی عزز

وفات کېدل

(۲۹) د هغې نه پس، د مالک خدای خدمتگار د نون زوی یشوع
 د یو سل او لسو کالو په عمر کنبی وفات شو. (۳۰) هغوی هغه د
 افرائیم د غرونو په ملک کنبی د تمت سره سره په خپله زمکه کنبی

بنخ کڙو چي دا مُلک د جعس غر شمالي طرف ته دے. (٣١) ترڅو پورې چي يشوع ژوندے وو، نو بني اسرائيلو د مالک خدائى خدمت کولو او د هغه د مرگ نه پس هغوى تر هغې پورې هم دغه شان کول چي هغه مشران ژوندى وو چي کومو مشرانو په خپله هغه هر څه وليدل چي مالک خدائى څه د بني اسرائيلو دپاره کړى وو. (٣٢) بني اسرائيلو چي د مصر نه د يوسف کوم هډوکى راوړى وو نو هغوى هغه د شکم په هغه زمکه کښې بنخ کړل کومه چي يعقوب د شکم د پلار د همور د زامنو نه د سپينو زرو په سلو سيکو باندي اخستې وه. دا هغه زمکه وه چي د يوسف د اولاد په ذريعه ميراث شوې وه. (٣٣) د هارون زوى الى عزز مړ شو او په جبعه کښې بنخ شو، دا هغه بنار وو چي د افرائيم د غرونو په مُلک کښې وو او چي د هغه زوى فينحاس له ورکړې شوى وو.